

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนในเขตศึกษา ๕

พิมพ์ครั้งที่ ๑

ปริญญานิพนธ์

ของ

ถนอม โถทอง

ขอเสนอต่อ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญากศึกษามหาบัณฑิต

ปีพ.ศ. ๒๕๑๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปฏิญานี้พร้อมกันแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

..... ประธาน

..... กรรมการ

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ก็เพราะได้รับความช่วยเหลือ ้วยการให้คำแนะนำ
นำ ทรวจหนแก้ไข อย่างคืบจากอาจารย์ ดร.อนันต์ ตรีโสภา อาจารย์อังคณา สายยศ
ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือให้การ เก็บข้อมูล
เป็นไปก้วยความเรียบร้อย

ทนอม โถทอง

๘ มีนาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๔
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
๑. * ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	๘
สมมติฐานการวิจัย	๑๑
๒. * วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๑๓
กลุ่มตัวอย่าง	๑๓
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๘
การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	๒๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๒๔
๓. * ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	
กับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๘
เปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน	๓๐
เปรียบเทียบทัศนคติระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน	๓๔

บทที่	หน้า
๔	
สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	๕๔
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ว่า	๕๔
วิธีดำเนินการวิจัย	๕๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
อภิปรายผล	๖๒
ข้อเสนอแนะ	๖๓
บรรณานุกรม	๖๔
ภาคผนวก	๗๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกเพศและชั้นที่สอน	๑๗
๒ แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติ ต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๘
๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูแต่ละ คณะ	๓๑
๔ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างทัศน คติในแต่ละคณะ	๓๒
๕ การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างทัศน คติในคณะต่าง ๆ แต่ละคู่โดยใช้ t-test	๓๒
๖ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง ทัศนคติในแต่ละคณะ	๓๓
๗ การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง ทัศนคติในคณะต่าง ๆ แต่ละคู่โดยใช้ t-test	๓๓
๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน	๓๕
๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน	๓๖
๑๐ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระ หว่างครูชายกับครูหญิง	๓๖
๑๑ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระ หว่างครูชายกับครูหญิง	๓๘
๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน	๔๐

๑๓	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความ สัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน	๔๒
๑๔	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกันที่ละคู่โดยใช้ t-test	๔๓
๑๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน	๔๓
๑๖	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุ ต่างกัน	๔๔
๑๗	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกันที่ละคู่โดยใช้ t-test	๔๔
๑๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน	๔๕
๑๙	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการ เรียน ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน	๔๗
๒๐	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่ละคู่โดย ใช้ t-test	๔๗
๒๑	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความ สัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุราชการ ต่างกัน	๔๘
๒๒	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่ละคู่โดย ใช้ t-test	๔๘
๒๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน	๔๙
๒๔	คำสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการ เรียน ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน	๕๐

๒๕	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่ละคู่โดยใช้ t-test	๕๑
๒๖	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน	๕๑
๒๗	ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่ละคู่โดยใช้ t-test	๕๓
๒๘	การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	๕๓
๒๙	การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	๕๔
๓๐	การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูในเมืองกับครูในชนบท	๕๕
๓๑	การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูในเมืองกับครูในชนบท	๕๖

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

"ครู" เป็นกลไกสำคัญยิ่งของขบวนการการจัดการศึกษาของชาติ เพื่อให้การศึกษาได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การศึกษาของไทยเรายังถือว่าโรงเรียนเป็นสถาบันโดยตรงที่จะต้องรับผิดชอบในการปรับปรุงและสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่มีความผาสุก มีหน้าที่เตรียมพลเมืองเพื่ออนาคตของชาติ หน้าที่ของโรงเรียนไม่เพียงแต่อบรมสั่งสอนเยาวชนเฉพาะในด้านความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังมีหน้าที่ที่จะต้องอบรมให้เยาวชนเจริญงอกงามทั้งสติปัญญา ร่างกาย สังคม และอารมณ์ ปลูกฝังความประพฤติ อุดมคติ และวัฒนธรรมที่ดีงาม เพื่อให้เยาวชนของชาติออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้เจริญและสงบสุขยิ่งขึ้น เมื่อถือว่าหน้าที่ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นของโรงเรียน ครูจึงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อหน้าที่เหล่านี้ ครูเป็นหัวใจสำคัญของการอบรมสั่งสอนในโรงเรียน ผลการเรียนการสอนในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับตัวครูเป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้อบรมสั่งสอนเด็กอยู่ใกล้ชิดและสัมพันธ์กับเด็กตลอดเวลาขณะที่เด็กอยู่ในโรงเรียน การกระทำของครูมีอิทธิพลโดยตรงต่อตัวเด็ก เด็กจะเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของครูเป็นสำคัญ

ภายในโรงเรียนครูนอกจากจะอาศัยความชำนาญชำนาญในการเชื่อมโยงความรู้แล้ว ยังต้องอาศัยการสร้างบรรยากาศในโรงเรียนและในห้องเรียนให้เป็นสังคมที่อบอุ่น แจ่มใส โปร่งใส รื่นรมย์ เป็นกันเองครูเป็นศูนย์รวมของเด็กขณะที่อยู่ในห้องเรียน ดังนั้นครูต้องสร้างบรรยากาศระหว่างครูกับนักเรียนให้อบอุ่น เพื่อโน้มน้าวจิตใจเด็กให้พร้อมที่จะรับสิ่งต่าง ๆ จากครูด้วยความเต็มใจและจริงจัง ความอบอุ่นในจิตใจย่อมทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี กล่าวแสดงความคิดเห็น ความสามารถ และความรู้สึกนึกคิดของตนด้วยความเต็มใจ ทำให้ครูได้เห็นแนวทางที่จะแนะนำอบรมสั่งสอนเด็กได้ถูกทางยิ่งขึ้น Curmine (1950) ได้กล่าวไว้ว่า "ถ้าบรรยากาศของห้องเรียนเต็มไปด้วยอารมณ์ก็จะกระทบกระเทือนไม่เฉพาะ

แต่การเรียนเท่านั้น ที่จะกระทบกระเทือนถึงสุขภาพทางอารมณ์ของนักเรียนด้วย และครูเองนั้นแหละเป็นผู้สร้างบรรยากาศนั้น" การสร้างบรรยากาศที่ดีได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างในตัวครู อาทิ เชี่ยวชาญ ไหวพริบ แรงจูงใจ และที่สำคัญคือ "ทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน" Horber , Serenson (1948) ได้ศึกษาพบว่า "ทัศนคติของผู้สอนมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างมาก"

ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน ย่อมมีความจริงใจต่อนักเรียนในการที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน ดังที่กล่าวมาแล้ว ครูจะมีความอดทน ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจด้วยความเต็มใจ หมั่นคิดค้นหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมบรรยากาศในโรงเรียนและในห้องเรียนให้เกิดความอบอุ่น เป็นที่พอใจทั้งสองฝ่ายทั้งครูและนักเรียน พยายามหาวิธีการส่งเสริมความงอกงามของเด็ก พยายามปลูกฝังทัศนคติ ความเชื่อ อุดมคติ และบุคลิกภาพอันพึงปรารถนาของสังคมให้แก่เด็กด้วยความอดทนและจริงใจ ครูจะเป็นผู้มีความกรุณาปรานี สุภาพอ่อนโยน ยุติธรรม และปฏิบัติตนกับนักเรียนทุกคนทัดเทียมกันตรงข้าม ถ้าครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนย่อมทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนขาดความอบอุ่น เป็นบรรยากาศที่ขุ่นมัว เด็กเกิดความ กังวาลและอึดอัด ครูไม่มีความเต็มใจที่จะอบรมสั่งสอน ไม่พยายามคิดค้นหาวิธีการในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เกิดความเบื่อหน่ายการเรียนการสอน ทั้งกับครูและตัวเด็กเอง เป็นสาเหตุให้เด็กเบื่อห้องเรียน เบื่อโรงเรียน และเบื่อครู ทำให้เด็กต้องหนีโรงเรียน เด็กจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู ต่อโรงเรียน และต่อการเรียนการสอน ผลที่สุดความมุ่งหมายในการพัฒนาเยาวชนเพื่อให้มีความงอกงามออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติจะประสบความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง

การศึกษาในประเทศไทยเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา นับว่าเป็นการศึกษาที่สำคัญยิ่งระดับหนึ่งเหมือนกับหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ดร. กอ สวัสดิ์พาณิชย์ (การมัธยมศึกษาในประเทศไทย ๒๕๑๖) กล่าวว่า "ในระยะนี้มีมัศึกษากำดังได้รับความเอาใจใส่จากนักการศึกษาในประเทศต่าง ๆ แทบทั่วโลก เหตุที่เป็นดังนี้เพราะการศึกษาในระดับกลางเป็นบ่อเกิดของปัญหาหลายปัญหา และในขณะเดียวกันการศึกษาในระดับนี้ก็จะช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างมากมาย ประเทศไทยจัดได้ว่าเป็นประเทศซึ่งกำลังพัฒนาและกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับการมัธยมศึกษาเป็นอันมาก จำเป็นที่นักการเมือง

นักเศรษฐศาสตร์ นักปกครอง นักการศึกษา และประชาชนทั่วไปจะต้องหันมาเอาใจใส่ต่อการมัธยมศึกษา ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า เป็นเรื่องความเป็นความตายของเราขณะนี้"

สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นเหตุให้ชุมชนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมเคลื่อนไหวปรับตัวเองเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคมของตน ครู นักเรียน ต่างก็เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมย่อมได้รับความกระทบกระเทือนจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะเปลี่ยนไป ปัจจุบันจำนวนนักเรียนนอกจากจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อนแล้ว ความสนใจและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนยังแตกต่างไปจากนักเรียนในอดีตเป็นอันมาก นอกจากจะสนใจด้านวิชาความรู้แล้ว ยังสนใจติดตามความเคลื่อนไหวของสังคมในด้านต่าง ๆ อีกด้วย เช่น ด้านความเป็นอยู่ของประชาชน การปกครองและการเมือง เหล่านี้เป็นต้น เป็นเหตุให้นักเรียนสมัยนี้มีทัศนคติบุคลิกภาพต่างไปจากนักเรียนในอดีตอย่างมาก สังเกตได้จากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนจะไม่จำกัดอยู่แค่เพียงในโรงเรียนหรือจัดเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนเท่านั้น กิจกรรมบางอย่างจัดขึ้นเพื่อสังคมภายนอกโรงเรียน มีวัตถุประสงค์นอกเหนือไปจากบทเรียนในโรงเรียน จากความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้จึงน่าที่จะทำให้ความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป

จากเหตุผลและความคิดเห็นต่าง ๆ ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาว่าปัจจุบัน ทัศนคติของครูต่อนักเรียนในระดับมัศึกษานั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร และทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นจะเป็นอย่างไร ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการปรับปรุงการศึกษาให้พัฒนาก้าวหน้าต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในด้านต่าง ๆ
๒. เพื่อศึกษาว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันหรือไม่ และแตกต่างกันในด้านใดบ้าง
๓. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ
๔. เพื่อศึกษาว่าครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแตกต่างกันหรือไม่
๕. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้น ระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน
๖. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ทราบทัศนคติหรือความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนที่ตนทำการสอนอยู่ ว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละด้าน แต่ละระดับชั้นเป็นอย่างไร และครูที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมทั้งในชั้นครู นักเรียน วิธีการเรียนการสอน ตลอดจนหลักสูตร ให้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน อันจะเป็นผลต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติโดยส่วนรวม

๒. จะช่วยให้ได้เครื่องมือสำหรับวัดทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละด้านที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และสามารถนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูซึ่งกำลังสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในปีการศึกษา ๒๕๑๘ ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตศึกษา ๕ ประกอบด้วยครูจาก ๕ จังหวัด คือ เพชรบุรี ราชบุรี จันทบุรี ระยอง นครราชสีมา (สุรินทร์) ๕ จังหวัด รวม ๒๕๓๖ คน

ประจวบคีรีขันธ์—สมุทรสงคราม—สุพรรณบุรี กาญจนบุรี—แต่ละจังหวัดจะศึกษากับครูในโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งสองระดับ

๒. ตัวแปรในการศึกษา

๒.๑ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ทักษะของครูที่มีต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้น จะศึกษาใน ๔ ลักษณะ (traits) คือ

- ทักษะในด้าน การเรียนของนักเรียน
- ทักษะในด้าน วินัยและ ความประพฤติของนักเรียน
- ทักษะในด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ทักษะในด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

๒.๒ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถานภาพของครู จะศึกษาใน ๖ สถานภาพคือ

- ระดับชั้นที่ครูทำการสอน
- เพศ
- อายุ
- อายุราชการ
- วุฒิ
- สถานภาพของโรงเรียนที่ทำการสอน

๓. การศึกษาตัวแปร การศึกษาค้างนี้จะศึกษาตัวแปรใน ๓ ลักษณะคือ

- เปรียบเทียบทักษะของครูต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
- เปรียบเทียบทักษะของครูแต่ละกลุ่ม ในแต่ละลักษณะทั้งสี่ด้าน
- ศึกษาทิศทางหรือแนวโน้มของทักษะของครูแต่ละกลุ่ม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

๑.๐ ทักษะจิตของครูต่อนักเรียน หมายถึงท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็น ความนิยมชมชอบของครูที่มีต่อนักเรียนเมื่อครูได้พบเห็นการประพฤติปฏิบัติของนักเรียนทั้งขณะที่อยู่ในโรงเรียน ในห้องเรียน และภายนอกโรงเรียน ความรู้สึกที่มีต่อนักเรียนแสดงออกได้สองลักษณะคือ ลักษณะนิมาน (positive) เป็นลักษณะที่แสดงความพอใจ เห็นด้วย นิยมชมชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก กับลักษณะนิเสธ (negative) ก็คือลักษณะที่แสดงความเบียดเบียน ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ส่งเสริมและสนับสนุน ต่อการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่ครูได้พบเห็น ทักษะจิตของครูต่อนักเรียนแสดงออกในด้านต่าง ๆ สี่ด้าน (traits) ด้วยกัน คือ

๑.๑ ทักษะจิตด้านการเรียนของนักเรียน หมายถึงความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ครูมีความเห็นว่านักเรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ และความขยันหมั่นเพียรต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด นักเรียนส่วนใหญ่เอาใจใส่ต่อการเรียนเพียงใดเมื่ออยู่ภายนอกห้องเรียนหรือนอกโรงเรียน หมั่นซักถามครูหรือไม่เมื่อมีปัญหาในการเรียน และครูมีความพอใจต่อการเรียนของนักเรียนมากเพียงใด

๑.๒ ทักษะจิตด้านวินัยและกฎระเบียบของนักเรียน หมายถึงความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนในด้านความประพฤติ การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ครูเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่รักษาระเบียบวินัย หรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียนได้ดี มีการชักชวนกันทำผิด หรือฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของโรงเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ในด้านวินัยบ้างหรือไม่ นักเรียนเชื่อฟังคำอบรมสั่งสอนของครูด้วยความเคารพ มีความสุภาพต่อครูหรือผู้อื่นมากเพียงใด

๑.๓ ทักษะจิตในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึงความรู้สึกของครูที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ครูเห็นด้วยหรือสนับสนุน ความสัมพันธ์ของนักเรียนเพียงใด ครูเห็นว่าการคบเพื่อนหรือการสมาคม

กับเพศตรงข้าม หรือเพศเดียวกันจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือโทษต่อนักเรียน ทั้งในด้านการเรียน การปรับปรุงตัวเอง และการปกครองในโรงเรียนมากเพียงใด ครูให้การส่งเสริมหรือคัดค้านการสมาคมของนักเรียน

๑.๔ ทัศนคติในความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงความรู้สึกของครูที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูเห็นว่านักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังครูด้วยความจริงใจ กล้าซักถามหรือแสดงความเป็นกันเองกับครู มาปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือ ครูกับนักเรียนห่างเหินกันมากน้อยเพียงใด ครูสนับสนุนหรือให้ออกโอกาสแก่นักเรียนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนให้เกิดขึ้นบ้างหรือไม่

๒. ทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนแต่ละระดับชั้น หมายถึงทัศนคติของครูในชั้นต่าง ๆ ทั้งสี่ชั้นที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเป็นอย่างไร

๓. ระดับชั้นที่ครูทำการสอน หมายถึงระดับชั้นของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ครูทำการสอนอยู่คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาครั้งนี้แบ่งครูที่ทำการสอนในแต่ละระดับออกเป็นสามกลุ่ม คือ ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และครูที่สอนทั้งสองระดับ

๔. ครู หมายถึงผู้ที่กำลังทำการสอนหรือบริหารงานในหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา ๒๕๑๔

๕. เพศ หมายถึงเพศชาย และ เพศหญิง

๖. อายุ หมายถึงอายุจริงของครูในขณะที่ทำการศึกษาค้นคว้า โดยแบ่งอายุออกเป็นสามช่วง คือ ต่ำกว่า - ๒๕ ปี , ๒๖ - ๔๐ ปี , ๔๑ ปีขึ้นไป

๗. อายุราชการ หมายถึงระยะเวลาที่ครูได้ทำการสอนมาแล้วตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงวันที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งอายุราชการออกเป็นสามช่วง คือ ต่ำกว่า - ๕ ปี , ๖ - ๒๐ ปี , ๒๑ ปีขึ้นไป

๘. วุฒิ หมายถึงวุฒิทางการศึกษา ความรู้ที่จบจากโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา

หรือสอบเทียบบุคคลทางวิชาชีพ จำแนกวุฒิทางการศึกษาก่อเป็นสองช่วง คือ

- ครูที่ไม่มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา
- ครูที่มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา

๕. สถานภาพของโรงเรียนที่ทำการสอน หมายถึงสถานภาพหรือลักษณะของโรงเรียนที่ครูทำการสอนอยู่นั้น ตั้งอยู่ในตัวเมืองหรือในชนบท โรงเรียนในตัวเมืองหมายถึงโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในตัวจังหวัด หรืออำเภอเมือง โรงเรียนชนบทหมายถึงโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภออื่นที่ไม่ใช่อำเภอเมือง

ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

บุญกอบ , เกตะวันดี (ปริญญานิพนธ์ , ๒๕๐๕) ได้ศึกษาทัศนคติของครูต่อนักเรียนในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กับครูที่กำลังเรียนภาคค่ำของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร สรุปผลการวิจัยดังนี้

- ครูหญิงกับครูชายมีทัศนคติต่อนักเรียนไปในเชิงนิเสธ คือมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่ดีนัก เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วครูหญิงและครูชายมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
- การศึกษาอายุของครูโดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม อายุ ๒๐ - ๓๐ ปี และ ๓๑ - ๔๔ ปี ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน
- ครูพิเศษกับครูประจำชั้นมีทัศนคติต่อนักเรียนคล้ายคลึงกัน แต่ครูพิเศษมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูประจำชั้น
- ครูที่สอนชั้นประถมและอนุบาลมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วิทร วิภาหัตน์ (ปริญญานิพนธ์ , ๒๕๑๗) ได้สร้างมาตราวัดทัศนคติของครูต่อนักเรียน และนำไปศึกษาทัศนคติของครู ๔๐๘ คน ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าทั้งระหว่างเพศและระหว่างระดับชั้นที่ครูสอน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแนวโน้มทัศนคติของครูต่อนักเรียนเป็นไปในทางต่ำ

พัฒนา ปิยะมาตา (ปริญญานิพนธ์ , ๒๕๑๑) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปผลการวิจัยได้ว่า

- ครูชายและครูหญิงมีความเมตตา กรุณา การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน การให้ความอุปการะแก่นักเรียน และความสัมพันธ์กับนักเรียนแตกต่างกัน แต่คุณลักษณะการส่งเสริมกำลังใจ ความมีเหตุผล ความยุติธรรม ของครูชายและครูหญิงไม่แตกต่างกัน
- ครูที่มีวุฒิปริญญา มีคุณลักษณะด้านความเมตตา กรุณา การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียนสูงกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี
- ครูที่มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี มีลักษณะในด้านยุติธรรม ชี้อตรง และสัมพันธ์ภาพกับนักเรียนดีกว่าครูที่มีอายุตั้งแต่ ๒๐ - ๕๐ ปี
- ครูที่มีระยะเวลาสอนไม่เท่ากัน จะมีคุณลักษณะในด้านการส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน ไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีระยะเวลาการสอนระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี มีคุณลักษณะในด้านความมีเหตุผล ความเป็นประชาธิปไตย ความยุติธรรม ชี้อตรง ดีกว่าครูที่มีระยะเวลาการสอนตั้งแต่ ๑ - ๒๐ ปี

จรรยา สุวรรณทัต ("พฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคม" วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่ม ๔ มกราคม - เมษายน ๒๕๑๓ ฉบับที่ ๑) ได้ศึกษาพฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคมโดยสำรวจความคิดเห็นจากผู้ปกครอง และนักเรียนพบว่า

- ครูชายกับครูหญิงมีความเห็นสอดคล้องกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องและขัดกับสังคมของนักเรียน
- ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาและต้องสอนชั้นประถมศึกษาด้วย จะมีความเห็นแตกต่างไปจากครูที่สอนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาอย่างเดียว
- ครูที่ทำการสอนมาแล้วในช่วงเวลาต่าง ๆ กันมีความเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องพฤติกรรมที่ขัดกับสังคม

วิรัช วรรณรัตน์ (ปริญญานิพนธ์ , ๒๕๑๔) ได้ศึกษาคุณลักษณะบางประการของครูประจำการกับนักเรียนครู พบว่า

- ครูชายและครูหญิงมีลักษณะความรับผิดชอบแตกต่างกัน คือ ครูหญิงมีลักษณะความ

รับนิชอบมากกว่าครูชาย ส่วนคุณลักษณะในด้านสัมพันธภาพกับนักเรียน การยกย่องชมเชย และการให้คำแนะนำปรึกษาครูหญิงและครูชายมีไม่แตกต่างกัน

- ครูที่มีวุฒิต่างกันจะมีคุณลักษณะแตกต่างกันในด้านความรับนิชอบ คือ ครูที่มีปริญญามีความรับนิชอบต่ำกว่าครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ภาพกับนักเรียน การยกย่องชมเชยและการให้คำแนะนำปรึกษาของครูที่มีวิทยุกับครูที่ไม่มีวิทยุ มีลักษณะไม่แตกต่างกัน

รอคชีโอ (Rochio) (อ้างจาก บุญกอบ เกตะวันดี "ทัศนคติของครูต่อนักเรียน" หน้า ๖) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทัศนคติของครูต่อนักเรียน โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจว่า จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา อายุ สภาพสมรส จะทำให้ทัศนคติของครูต่อนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ผลที่ได้คือ อายุและสภาพสมรสของครูต่างกัน จะมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

Cruze Wendell W. (Educational Psychology P.187) กล่าวว่า ทัศนคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกในทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด ฉะนั้นการที่คนแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงนั้น ก็เพราะทัศนคติมีส่วนช่วยส่งเสริมอยู่มาก

Alexaner Tolor William L. Scarpetta (Journal of Educational Psychology : June 1967 P.175) ได้ศึกษาทัศนคติของครูและของนักจิตวิทยาที่มีต่อเด็ก โดยส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ๒๔๕ ข้อ สอบถามกับครู ๑๑๔ คน นักจิตวิทยา ๒๓ คน ผลปรากฏว่า ครูกับนักจิตวิทยามีทัศนคติต่อพฤติกรรมของเด็กแตกต่างกัน ๒๒.๔ % และพบว่าส่วนใหญ่ครูมีทัศนคติต่อพฤติกรรมของเด็กไปในทางที่มากกว่าทัศนคติของนักจิตวิทยา

วอนท์ (Wandt, 1952) (อ้างจากชิตา บุญยานยาว ปริญญาโท ๒๕๑๓) ส่งแบบสอบถามไปยังครูชายหญิงที่เป็นครูประจำชั้นทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษา จำนวน ๒๔๐ คน สรุปผลการวิจัยว่าครูที่สอนชั้นประถมมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูมัธยม และครูมัธยมมีทัศนคติต่อนักเรียนคล้ายคลึงกันมากกว่าครูที่สอนชั้นประถมศึกษา

Velma Wallace Jones (1973) ได้ศึกษาทัศนคติของครูต่อนักเรียน
ในรัฐ Tennessee ผลการศึกษาพบว่า

- เปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่าทัศนคติของครูชายกับครูหญิงไม่แตกต่างกัน
- ครูอยู่ในภูมิภาคของรัฐที่แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน
- ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแตกต่างกัน

Griffiths (1952) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงทัศนคติของครูต่อนักเรียนและการเรียนการสอน พบว่าครูที่เริ่มทำการสอนใหม่ ๆ จะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ง่ายกว่าครูที่ทำการสอนมานานปี และครูที่สอนมานานปีมีทัศนคติไปในทางที่ดีมากกว่าครูที่เริ่มทำการสอนใหม่ ๆ

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัย

เกี่ยวกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นนั้น จากการศึกษางานวิจัยยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในระดับชั้นที่ต่างกัน ส่วนใหญ่จะศึกษาเปรียบเทียบระหว่างครูที่สอนในชั้นต่างกัน ผลการศึกษาส่วนใหญ่มีแนวโน้มว่า ครูที่สอนชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนต่างกัน คือครูสอนในระดับชั้นต้น ๆ มีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูที่สอนในระดับชั้นสูง ๆ และการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน เช่น เพศ อายุ อายุราชการ วุฒิ และระดับชั้นที่สอน ผลการศึกษาส่วนใหญ่ไม่พบความแตกต่างระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน แต่มีแนวโน้มที่จะแตกต่างกันในสถานภาพบางประการ ส่วนเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูเมื่อแยกศึกษาในแต่ละลักษณะต่าง ๆ แล้วทำให้พบความแตกต่างมากขึ้น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูที่มีสถานภาพต่างกัน อาจเป็นเพราะการศึกษาไม่ได้แยกศึกษาทัศนคติในแต่ละลักษณะ ผู้วิจัยคิดว่าถ้าแยกศึกษาทัศนคติในแต่ละลักษณะแล้วจะทำให้ได้ผลที่ละเอียดขึ้น เพราะครูอาจมีทัศนคติต่อนักเรียนในชั้นต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่นมีทัศนคติดีในชั้นอนุบาลเรียนของนักเรียนแต่มีทัศนคติที่ไม่ดีในชั้นความประพฤติของนักเรียน เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงได้แยกศึกษาทัศนคติของครูในแต่ละลักษณะและแต่ละระดับชั้น ซึ่งเชื่อว่าผลการวิจัยจะทำให้ทราบผลในรายละเอียดได้มากยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

จากทฤษฎีจิตวิทยา บุคคลิกภาพ ทัศนคติ และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการค้นคว้าในแต่ละตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนในค่านต่าง ๆ ดังนี้

ก. เกี่ยวกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

สมมติฐาน ๑ "ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันในทุกด้าน"

เหตุผล นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในวัยที่แตกต่างกัน พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกย่อมทำให้ความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนในแต่ละระดับแตกต่างกันด้วย จากการศึกษามากของ Wandt (1952) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นประถม กับชั้นมัธยมศึกษา ได้พบว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในชั้นประถมศึกษาดีกว่าชั้นมัธยมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายน่าจะแตกต่างกัน จึงตั้งสมมติฐานดังกล่าวแล้วข้างต้น

ข. เกี่ยวกับทัศนคติในค่านต่าง ๆ

สมมติฐาน ๒ "ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน"

เหตุผล การเรียนอยู่ในโรงเรียนของนักเรียนนอกจากจะได้รับการอบรมสั่งสอนทางวิชาการแล้ว นักเรียนยังได้รับการอบรมในด้านความประพฤติ ได้รับการปลูกฝังทัศนคติ อุดมคติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งจากครูและจากการสังคมกับนักเรียนด้วยกัน ฉะนั้นพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกเกี่ยวกับการเรียน การประพฤติปฏิบัติ การสมาคมกับเพื่อน ๆ และการปฏิบัติต่อครูตอดคนคนอื่น ๆ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมจะต้องแตกต่างกัน นักเรียนบางคนอาจจะสนใจการเรียนดี

แต่การสมาคมกับเพื่อนมีน้อยหรือไม่มีเลย นักเรียนบางคนประพฤติปฏิบัติ
คือ ครูอาจารย์รักใคร่ แต่การเรียนอ่อน เหล่านี้เป็นต้น ดังนั้นความรู้ลึก
ของครูที่มีต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนจึงน่าจะแตกต่างกัน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานการวิจัยดังกล่าวแล้วข้างต้น

ค. เกี่ยวกับระดับชั้นที่ครูทำการสอนอยู่

สมมติฐาน ๓ "ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
ต่างกันในทุกด้าน"

เหตุผล ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันย่อมใกล้ชิดกับนักเรียนที่มีวัยแตกต่างกัน สำหรับนักเรียนในระดับที่ครูได้ทำการสอนอยู่ครูจะได้ใกล้ชิดนักเรียนมากกว่าในระดับชั้นที่ไม่ได้ทำการสอน ครูมีโอกาสที่จะศึกษาปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด ดังนั้นความรู้ลึกหรือทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนที่ตนทำการสอนอยู่จึงน่าจะแตกต่างจากความรู้ลึกหรือทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนที่ตนไม่ได้ทำการสอน จากการศึกษาของ บุญกอบ เกตุวันดี ได้พบว่าครูที่สอนชั้นประถมกับชั้นมัธยมศึกษามีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน และครูที่เป็นครูประจำชั้นกับครูที่ไม่ได้เป็นครูประจำชั้นมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันย่อมมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแตกต่างกันด้วย

ง. เกี่ยวกับเพศ

สมมติฐาน ๔ "ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงในทุกด้าน"

เหตุผล โดยทั่วไปแล้วเพศชายมักจะมีธรรมชาติของความอดทน เชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผย ชอบวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ค่อยกระดากอาย กล้าเสี่ยง กล้าเผชิญข้อเท็จจริง ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ เช่นการคบเพื่อน การเข้าสังคม การยอมรับรู้ในเรื่องเพศ เหล่านี้เป็นต้น แนวโน้มของความรู้ลึกจึงมักจะแตกต่างจากผู้หญิงซึ่งมักเคร่งครัดในระเบียบแบบแผน รักสวย รักความปราณีต รักอาจารย์ประเพณี มีความเขินอาย จากการศึกษาของ ธวัช จันทารักษ์ (ปริญญาพันธ์ วศ. ประสานมิตร, ๒๕๑๔) พบว่าทัศนคติที่มีต่ออาจารย์ประ

เพศของคนหัวเก่า ๑๐ เรื่อง ชายกับหญิงมีทัศนคติแตกต่างกันเล็กน้อย และจากการศึกษาของ วิรัช วรรณรัตน์ (ปริญญานิพนธ์ ม.ศว. ประสานมิตร , ๒๕๑๔) พบว่าครูหญิงมีลักษณะด้านการสอนและความรับผิดชอบดีกว่าครูชาย ท้ายเหตุนี้ผู้วิจัยจึงคิดว่าในแง่ความประพฤติของนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ด้านนักเรียนประพฤติผิดหรือไม่เหมาะสมขึ้น ครูชายอาจมองเป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย แต่ครูหญิงอาจจะมองว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องคำนึงถึงและต้องรีบแก้ไข ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการศึกษาค้นคว้าทัศนคติของครูว่า ครูชายมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูหญิงในทุกด้าน

จ. เกี่ยวกับอายุ

สมมติฐาน ๕ "ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนต่างกันในทุกด้าน"

เหตุผล โดยธรรมชาติบุคคลในกลุ่มที่มีอายุต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นหรือวัยหนุ่ม กลุ่มวัยกลางคน กลุ่มวัยสูงอายุ มีความแตกต่างกันทางร่างกายอยู่แล้ว ยังจะมีความแตกต่างในด้านอื่นอีก โดยเฉพาะในด้านของสังคม ครูที่อยู่ในวัยหนุ่มหรือกำลังอยู่ในวัยรุ่นเพิ่งเข้ามาอยู่ในสังคมครูในระยะเวลานั้นสั้น เพิ่งประสบปัญหาในการเรียนการสอนและการปฏิบัติหน้าที่การเป็นครูในระยะเวลานั้น ส่วนครูที่มีอายุอยู่ในวัยกลางคน และในวัยสูงอายุ เป็นวัยที่ผ่านสังคมทั้งในชีวิตความเป็นอยู่ และชีวิตราชการครูมากกว่า ตำแหน่งหน้าที่ในราชการส่วนใหญ่ก็จะสูงกว่า สิ่งเหล่านี้จะมีแนวโน้มที่ทำให้ความรู้สึกรักของครูที่มีต่อนักเรียนแตกต่างกันได้ เพราะครูสูงอายุเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์มาก ทั้งด้านดีและไม่ดี ทำให้มองสิ่งต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ มีแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน หากต้องการเปลี่ยนแปลง ส่วนกลุ่มหนุ่มเป็นพวกที่มีประสบการณ์บ้างพอสมควร มีความคิดริเริ่มดี ต้องการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่เห็นว่าไม่ดีให้ดีขึ้น มีความคิดรุนแรง รับของใหม่ได้ง่าย ไม่มั่นคง ดังนั้นแนวโน้มความรู้สึกหรือทัศนคติ

ของครูที่มีคือนักเรียนในค่านต่าง ๆ ระหว่างครูที่มีอายุต่างกันจึงน่าจะแตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังกล่าวแล้วข้างตน

จ. เกี่ยวกับอายุราชการ

✓ สมมติฐาน ๖ : ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน

เหตุผล อายุราชการย่อมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอายุจริงของครู เพราะครูที่มีอายุน้อยย่อมมีอายุราชการสูงตามไปด้วย ดังนั้นถ้าครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนต่างกัน ครูที่มีอายุราชการต่างกันก็น่าจะมีทัศนคติต่างกันไปด้วย จากเหตุผลดังกล่าวแล้วในสมมติฐานที่ ๕ และจากการศึกษาของบุญกอบ เกตุวันดี (ปริญญาานิพนธ์, ๒๕๐๕) ก็ได้พบว่า ครูที่สอนมาแล้ว ๑๑ ปีขึ้นไปมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูที่สอนมาแล้ว ๖ - ๑๐ ปี ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน

ข. เกี่ยวกับวุฒิ

✓ สมมติฐาน ๗ : "ครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา มีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน"

เหตุผล ในการอบรมสั่งสอนศิษย์ ครูผู้สอนย่อมถึงความหวังไว้เพื่อมุ่งสอนให้ศิษย์ของตนประสบผลสำเร็จให้มากที่สุดเท่าที่ความสามารถจะทำได้ ความหวังของครูแต่ละคนย่อมแตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับกำลังความสามารถและทัศนคติของตัวครูเป็นสำคัญ ครูบางคนตั้งความหวังเน้นหนักในด้านเนื้อหาวิชาความรู้ บางคนเน้นหนักในด้านศีลธรรมจรรยาและความประพฤติ ความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ครูที่มีวุฒิต่างกันน่าจะมีคามมุ่งหวังในการสอนต่างกัน เพราะจากการศึกษาของ มัชฌิมา นิยะมาดา (ปริญญาานิพนธ์, ๒๕๑๑) พบว่าครูที่มีปริญญา มีเมตตากรุณาและการให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียนสูงกว่าครูที่ไม่มีปริญญา ด้วยเหตุนี้ความรู้สึกรู้สึกหรือทัศนคติของครูต่อนักเรียนน่าจะแตกต่างกันถ้าครูมีวุฒิต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา มีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน

๓. เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนที่ครูทำการสอน

สมมติฐาน ๔ "ครูที่สอนโรงเรียนในเมืองกับครูที่สอนโรงเรียนในชนบทมีทัศนคติ
คือนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน"

เหตุผล ในด้านการศึกษาและด้านจิตวิทยาเป็นที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไปว่าสิ่งแวดล้อมย่อมมีอิทธิพลต่อชุมชนนั้น ๆ ความรู้สึกของบุคคลที่อยู่ในสังคมแต่ละสังคมย่อมไม่เหมือนกัน อาจขยายความได้คือ ความรู้สึกของคนในชนบทย่อมแตกต่างจากความรู้สึกของคนที่อยู่ในเมือง สังคมในเมืองมีโอกาสพบกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีโอกาสรับเอาการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ได้ดีกว่าคนในชนบท ดังนั้นพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเมืองกับนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนตามชนบทจึงน่าจะแตกต่างกัน เพราะอิทธิพลทางสังคมและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวแล้วข้างตน ความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนระหว่างครูที่สอนในเมืองกับครูที่สอนในชนบทจึงน่าจะแตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ครูที่สอนอยู่โรงเรียนในเมืองกับครูที่สอนอยู่โรงเรียนในชนบท มีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน

วิธีดำเนินการศึกษากันทั่ว

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้เป็นกรชายหญิงที่สอนชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๑๒๖๖ ในโรงเรียนวัดป่าดงที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในเขตศึกษา ๕ คืออยู่ ๖ จังหวัดคือ เพชรบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์-สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี

- เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาคั้งนี้ศึกษากับครูในโรงเรียนทุกโรงเรียนในเขตศึกษา ๕ แต่ละโรงเรียนเลือกครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาอย่างสุ่มโดยแยกตามระดับชั้นที่ครูทำการสอนอยู่คือ

เลือกครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมา ๕๐ % ของครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เลือกครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ๕๐% ของครูที่สอนมัธยมศึกษาตอนปลาย
เลือกครูที่สอนทั้งสองระดับมา ๕๐ % ของครูที่สอนทั้งสองระดับ
ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งตามเพศและระดับชั้นที่สอนตามตารางที่ ๑

ตาราง ๑ แสดงจำนวนครู แยกตามเพศและชั้นที่สอน

ระดับชั้นที่ทำการสอน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๑	๔๓	๑๖ ๑3	๒๓
สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๔	๕๑	๗๕
สอนทั้งสองระดับชั้น	๓๑	๖๓	๑๓๔
รวม	๙๘	๑๒๗	๒๒๕

✓ ๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะและวิธีดำเนินการสร้างดังนี้

๒.๑ ลักษณะของเครื่องมือ แบ่งแบบสอบถามออกเป็นสองตอน ในตอนแรกถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ สิ่งที่ได้ถามคือตัวแปรอิสระที่จะศึกษาซึ่งได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ฐานะการ วุฒิ ชั้นที่ทำการสอน และโรงเรียนที่ทำการสอน ส่วนตอนที่สองเป็นแบบสอบถามที่ต้องการวัดทัศนคติของครูต่อนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราวัดทัศนคติตามแนวของ ~~Thurstone~~ ~~Likert~~ ซึ่งเรียกว่า Summated rating โดยมีประโยคหรือข้อความทัศนคติ (Attitude statements) ที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของครูที่มีต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งสี่ด้าน

✓ ๒.๒ การกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกใช้วิธี Arbitrary weighting คือกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนัก ๕ ช่วงด้วยกันคือ ๐ , ๑ , ๒ , ๓ และ ๔

๒.๓ การเรียงคำถาม ข้อความที่วัดทัศนคติในด้านเดียวกันจะอยู่เรียงกันตามลำดับคือ

- คำถามวัดทัศนคติในด้านการเรียนของนักเรียน
- คำถามวัดทัศนคติในด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน
- คำถามวัดทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- คำถามวัดทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

✓ ๒.๔ การตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นที่อยู่หลังข้อความในช่องความคิดเห็นมี ๕ ช่องคือ -๒ , -๑ , ๐ , ๑ และ ๒

ของ	-๒	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
"	-๑	"	ไม่เห็นด้วย
"	๐	"	ไม่แน่ใจ
"	๑	"	เห็นด้วย
"	๒	"	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตอบแบบสอบถามผู้ตอบจะต้องตอบทั้งสองระดับชั้น ไม่ว่าผู้ตอบจะสอนในระดับใดก็ตาม

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความหรือความคิดเห็น	มัธยมศึกษาตอนต้น					มัธยมศึกษาตอนปลาย				
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	๕	๔	๓	๒	๑	๕	๔	๓	๒	๑
๐. ปัจจุบันนักเรียนชั้นเรียนมากขึ้น				✓			✓			
๐๐. ปัจจุบันนักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น				✓					✓	

๒.๕ การตรวจให้คะแนน

ถ้าเป็นประโยคในเชิงนิมิต (positive) ให้คะแนนเป็น ๐ , ๑ , ๒ , ๓ และ ๔ เมื่อผู้ตอบกาตอบในช่องไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ ถ้าเป็นประโยคในเชิงนิเสธ (negative) ให้คะแนนเป็น ๔ , ๓ , ๒ , ๑ และ ๐ เมื่อผู้ตอบกาตอบในช่อง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ ถ้าผู้ตอบไม่กาตอบในช่องใดให้คะแนนเป็น ๒ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าผู้ที่ไม่ตอบแสดงว่าไม่แน่ใจในข้อนั้น ไม่มีทัศนคติไปในทางใดทางหนึ่ง จึงควรให้อยู่ในระดับกลางคือไม่แน่ใจ ดังนั้นผลรวมของคะแนนผู้ที่ให้คะแนนมากหมายถึงผู้ที่มีทัศนคติในทางที่ดีมากกว่าผู้ที่ให้คะแนนรวมน้อย

๒.๖ การสร้างเครื่องมือ มีวิธีการดำเนินการสร้างเป็นลำดับขั้นดังนี้

- ขั้นรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน ศึกษาคุณลักษณะต่าง ๆ ของครูที่ได้มีผู้วิจัยไว้

รวบรวมความคิดเห็นของครู นักวิชาการ นักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียน จากหนังสือวารสาร งานวิจัย จากหนังสือพิมพ์ หรือบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเครื่องมือวัดทัศนคติของครูที่ได้มีผู้สร้างไว้แล้ว

- นำผลการศึกษาข้อมูลดังกล่าวมาอธิบายตัวแปรที่จะศึกษา คือทัศนคติของครูต่อนักเรียน อธิบายในรูปของคำนิยามปฏิบัติการ (Operational definition) ตามลักษณะต่าง ๆ ทั้งสี่ด้าน

- นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างประโยคทัศนคติ (Attitude statement) ให้สอดคล้องกับคำนิยามปฏิบัติการที่ให้ไว้ การพิจารณาประโยคทัศนคติ ผู้วิจัยได้พิจารณาโดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการตรวจหาข้อความตามหลักของ C.K.A.Wang ซึ่งถือได้ว่าเป็นการหา Face validity ของข้อความ ข้อความทัศนคติที่สร้างขึ้นเป็นข้อความทั้งในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ

- นำข้อความที่ใช้เป็นข้อคำถามมาเรียงตามลักษณะทัศนคติที่ต้องการวัดเรียงตามลำดับดังนี้

ทัศนคติในด้านการเรียนของนักเรียน

ทัศนคติในด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน

ทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

รวมข้อความที่เป็นแบบสอบถามในแต่ละลักษณะมีลักษณะละ ๑๕ ข้อ รวม ๖๐ ข้อ

- นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบกับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาสัย จังหวัดสมุทรสาคร ๔๒ คน และครูสังกัดกรมสามัญศึกษาซึ่งเข้ามารับการอบรมวิธีสอนวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรแผนใหม่ ณ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๔๐ คน

- นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ก. ค่าความเที่ยงตรง (Validity) นอกจากเครื่องมือจะมี Face validity และสร้างข้อความให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการซึ่งถือได้ว่าเป็นการหา

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแล้ว ยังได้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item analysis) โดยวิธีแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม คือพวกที่ได้คะแนนรวมสูงกับพวกที่ได้คะแนนรวมต่ำ โดยถือเอากลุ่มละ ๒๕ % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการทดลอง หากค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มในแต่ละข้อ นำค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำมาหาความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ คัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัยต่อไป

ข. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ หาโดยพิจารณาค่า Coefficient Alpha (α) ของ Cronbach จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S_x^2} \right)$$

✓ - การหาค่าอำนาจจำแนกโดยถือคะแนนรวมกับการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือนั้น หาแยกจากกันในแต่ละลักษณะทั้งสี่ด้าน เพราะจะทำให้ทราบค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นเฉพาะแต่ละลักษณะเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในโอกาสต่อไป ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าแบบสอบถามวัดกันใดมีความเชื่อมั่นสูงต่ำเพียงใด จะช่วยให้การนำไปใช้ได้เหมาะสมในแต่ละลักษณะ

๒.๗ ผลการวิเคราะห์เครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

- การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในการทดสอบกับครูโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย ๔๒ คน ได้แบบสอบถามคืนมา ๔๓ ชุด ในการทดสอบกับครูที่เข้าอบรมวิธีสอนวิทยาศาสตร์ที่สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๔๐ คน ได้แบบสอบถามคืนมา ๓๖ ชุด รวม ๑๑๙ ชุด

- การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ แบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำโดยถือเอา ๒๕ % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทดสอบได้ ได้กลุ่มละ ๓๐ คน การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ ได้ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกที่ระดับค่าความเชื่อมั่น $p = .01$ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียนได้ ๑๑ ข้อ จาก ๑๕ ข้อ

ทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียนได้ ๑๒ ข้อ จาก ๑๕ ข้อ

ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนได้ ๑๐ ข้อ จาก ๑๕ ข้อ

ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูได้ ๑๐ ข้อ จาก ๑๕ ข้อ

รวมได้แบบสอบถามที่มีอำนาจจำแนกทั้งหมด ๔๓ ข้อ จาก ๖๐ ข้อ แต่การนำเครื่องมือ

ไปใช้ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุดเรียงลงมาตามลำดับเพียง ๔๐ ข้อ รวมเป็นแบบสอบถามที่จะนำไปใช้ทั้งฉบับ ๔๐ ข้อ

- ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยแยกแต่ละลักษณะด้วยการพิจารณาค่า α ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละลักษณะดังนี้

ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๘๒๔

ทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๗๙๔

ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๓๔๙

ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๗๓๘

ค่าความเชื่อมั่นนี้คิดจากแบบสอบถามที่นำไปทดสอบทั้งหมด ถ้าหักข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำออก แล้วหาค่าความเชื่อมั่นจากคะแนนของข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง เชื่อว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้ใหม่จะมีค่าสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงผลการวิเคราะห์ในลำดับต่อไปในหัวข้อ ๒.๔

๒.๔ ผลการวิเคราะห์เครื่องมือจากการนำไปใช้ในการวิจัย

จากแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษา ๔๔๐ ฉบับ ได้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ เครื่องมือ ๕๐ % ของแบบสอบถามทั้งหมด ได้ ๒๔๐ ฉบับ ซึ่งถูกเลือกมาโดยวิธีสุ่ม นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนแล้วแยกตามลักษณะของทัศนคติในแต่ละด้านทั้งสี่ด้าน แจกแจงหาความถี่ของการตอบในแต่ละข้อ และแจกแจงความถี่ของคะแนนรวม คำนวณหาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ (S_1^2) และความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ (S_x^2) นำค่าสถิติที่ได้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right)$$

ไต่ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้านตามตารางต่อไปนี้

แบบสอบถามวัดทัศนคติในด้าน	จำนวนข้อ	$\sum S_i^2$	S_x^2	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการเรียนของนักเรียน	๑๐	๘.๐๖๙๘	๓๘.๘๙๗๘	.๘๘๑๙
ด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน	๑๐	๘.๒๓๙๑	๓๙.๙๓๕๘	.๘๖๘๕
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	๑๐	๖.๑๖๔๖	๓๒.๓๓๓๙	.๘๘๙๓
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู	๑๐	๙.๐๘๘๒	๒๙.๖๙๐๑	.๘๘๕๙

๓. การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทดลองแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนต่าง ๆ ที่จะศึกษาด้วยตนเอง ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล ๓ สัปดาห์

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วหาค่าสถิติพื้นฐานและค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการตามลักษณะดังต่อไปนี้

- เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

- เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ ทั้งสี่ด้าน

- เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติระหว่างกลุ่มครูที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยแยกศึกษาทัศนคติในแต่ละด้านทั้งสี่ด้าน และแยกตามระดับชั้น โดยการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

- สรุปผลและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการวิจัยครั้งนี้

๕. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๕.๑ หาค่าสถิติพื้นฐาน

- ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หาได้จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum fX$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

N แทนจำนวนคนในกลุ่มหรือจำนวนคะแนน

- ค่าความแปรปรวน (Variance) หาได้จากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทนความแปรปรวน

$\sum fX$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

$\sum fX^2$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างกำลังสองของคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

๕.๒ หาค่าสถิติในการวิเคราะห์เครื่องมือ

- หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อด้วย t - test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} - \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทนค่าที่จะใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_H$, $\bar{X}_L$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

S_H^2 , S_L^2 แทนค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
 n_H , n_L แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

- หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตร Coefficient Alpha (α) ของ Cronbach จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α แทนค่า Coefficient Alpha เป็นค่าความเชื่อมั่น

S_i^2 แทนค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_x^2 แทนค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทนจำนวนข้อของแบบสอบถาม

๕.๓ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- ทดสอบสมมติฐานด้วย t - test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทนค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_1$, $\bar{X}_2$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ กับกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2 , S_2^2 แทนค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑ กับกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1 , n_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ กับกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

- ทดสอบสมมติฐานด้วย F - test จากสูตร

$$F = \frac{ms_A}{ms_W} \quad (\text{Lindquist, 1956; 56})$$

เมื่อ F แทนค่าที่จะใช้พิจารณาใน F - distribution
 ms_A แทนค่า Mean square between - groups
 ms_W แทนค่า Mean square within - groups

จะหาค่าได้จากตารางต่อไปนี้

Summary Table

Source of Variation	df.	Sum of Square	Mean Square	F
Treatments (A)	a-1	$ss_A = \sum_{j=1}^a T_j^2/n_j - T^2/N$	$ms_A = ss_A/a-1$	$\frac{ms_A}{ms_W}$
Within - groups(W)	N-a	$ss_W = ss_T - ss_A$	$ms_W = ss_W/N-a$	
Total	N-1	$ss_T = \sum_{j=1}^a \sum_{i=1}^{n_j} X^2 - T^2/N$		

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอตามลำดับดังนี้

ตอน ๑ เสนอการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเปรียบเทียบในแต่ละด้านตามลำดับคือ

- ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน
- ทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน
- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

ตอน ๒ เสนอการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้น

ตอน ๓ เสนอการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีสถานภาพต่างกันตามลำดับดังนี้

- ระดับชั้นที่ครูทำการสอน
- เพศ
- อายุ
- อายุราชการ
- วุฒิ
- สถานภาพของโรงเรียนที่ทำการสอน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

X แทน คะแนนดิบ

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนดิบ

$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน ความแปรปรวน
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน จำนวนคนในกลุ่ม
ss	แทน Sum of Square
ms	แทน Mean Square
df	แทน Degree of freedom
t	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
F	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงของ F

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อ ๑ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคติของครูต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกตามกลุ่มระหว่างทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กับทัศนคติที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน "ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน"

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ t - ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๒

ตาราง ๒ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะทัศนคติ	ระดับชั้น	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ม.ศ.ต้น	๔๖๐	๑๔.๖๑๐๘	๓๒.๕๘๖๘	๓.๙๕๕๒ **
	ม.ศ.ปลาย	๓๙๖	๑๕.๘๖๒๘	๓๑.๖๒๒๖	
ด้านวินัยความประพฤติ	ม.ศ.ต้น	๔๖๐	๑๒.๖๖๐๘	๓๕.๔๙๘๕	๑.๔๑๙๒
	ม.ศ.ปลาย	๓๙๖	๑๓.๓๒๔๕	๔๔.๐๑๙๑	
ด้านความสัมพันธ์ นักเรียน - เพื่อน	ม.ศ.ต้น	๔๖๐	๒๒.๔๖๕๒	๒๕.๑๔๓๖	๒.๐๘๒๒ *
	ม.ศ.ปลาย	๓๙๖	๒๓.๒๐๙๔	๒๖.๙๖๙๕	
ด้านความสัมพันธ์ นักเรียน - ครู	ม.ศ.ต้น	๔๖๐	๒๐.๐๖๘๖	๒๕.๘๖๐๑	๐.๒๐๔๖
	ม.ศ.ปลาย	๓๙๖	๑๘.๘๘๔๙	๒๘.๒๓๙๓	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑} (๘๓๔) = ๒.๕๙๖$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $t_{.๐๕} (๘๓๔) = ๑.๙๖๐$

จากการทดสอบโดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติด้านละ ๑๐ ข้อ แล้วนำข้อมูลมาหาค่าสถิติพื้นฐานและค่า t -ratio เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ตามตาราง ๒ แสดงว่าทัศนคติของครูในด้านการเรียนของนักเรียนและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ หมายความว่าทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียนกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันในค่านวินัยและความประพฤติกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

ตอน ๒ เปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน การวิเคราะห์ นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกตามลักษณะของทัศนคติทั้งสี่ด้านคือ ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ค่านวินัยและความประพฤตินักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู นำคะแนนของทัศนคติแต่ละด้านมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐานและค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติแต่ละด้านนั้นวิเคราะห์แยกจากกันระหว่างทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐาน "ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันระหว่างทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ค่านวินัยและความประพฤตินักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู"

ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้ F -ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามตาราง ๓

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูและค่าน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ทัศนคติต่อเด็กเรียน ม.ศ.ต้น				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๓	๒๘๘๘๕.๐๓๖๔	๙๖๖๑.๖๗	๓๒๑.๘๓๒**
ภายในกลุ่ม (W)	๑๘๓๖	๕๕๑๐๒.๖๕๘๗	๓๐.๐๑๒๓	
รวม	๑๘๓๙	๘๔๐๘๗.๖๙๕๑		
ทัศนคติต่อนักเรียน ม.ศ.ปลาย				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๓	๒๑๔๔๘.๗๘๓๒	๗๑๔๙.๖๑	๒๑๗.๕๔๐๑**
ภายในกลุ่ม (W)	๑๕๐๐	๔๙๒๘๑.๗๐๖๒	๓๒.๘๖๑๑	
รวม	๑๕๐๓	๗๐๗๒๙.๔๘๙๔		

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

$$F_{.๐๑} (๓, ๑๘๓๖) = ๓.๗๘$$

$$F_{.๐๑} (๓, ๑๕๐๐) = ๓.๗๘$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๓ แสดงว่าทัศนคติของครูต่อนักเรียนทั้งสองระดับชั้น ครูมีทัศนคติในค่านทั้งสี่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านการเรียนของนักเรียน ด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองระดับชั้น

เพื่อศึกษาว่าทัศนคติของนักเรียนระหว่างด้านใดบ้างที่แตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่โดยใช้ t - test ได้ผลการเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

ตาราง ๔ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน

ลักษณะของทัศนคติ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ด้านการเรียนของนักเรียน	๔๖๐	๑๔.๖๑๐๘	๓๒.๕๘๖๘	๕.๗๐๘๕
ด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน	๔๖๐	๑๒.๖๖๐๘	๓๕.๔๗๘๕	๕.๙๕๖๕
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	๔๖๐	๒๒.๔๖๕๒	๒๕.๑๔๓๖	๕.๐๑๔๓
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู	๔๖๐	๒๐.๐๖๘๖	๒๕.๘๖๐๑	๕.๐๘๕๓

ตาราง ๕ การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ แต่ละคู่โดยใช้ t - test

ลักษณะทัศนคติ	การเรียน	วินัยความประพฤติ	นักเรียน-เพื่อน	นักเรียน-ครู
การเรียน		๕.๐๖๘๔ **	๒๒.๑๗๑๒ **	๑๕.๓๑๔๐ **
วินัยความประพฤติ			๒๗.๐๐๗๐ **	๒๐.๒๘๘๘ **
นักเรียน - เพื่อน				๗.๑๘๔๔ **
นักเรียน - ครู				

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

$$t_{.๐๑}(๔๕๘) = ๒.๓๒๖$$

$$t_{.๐๑}(๔๕๐) = ๒.๓๒๖$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๕ แสดงว่าการเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ แต่ละคู่พบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกคู่ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากตาราง ๔ จะสรุปผลได้ว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียนต่ำสุด ถัดไปได้แก่ด้านการเรียนของนัก

เรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสูงสุดตามลำดับ

ตาราง ๖ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน

ลักษณะของทัศนคติ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ด้านการเรียนของนักเรียน	๓๗๖	๑๕.๘๖๒๘	๓๑.๔๒๒๖	๕.๖๐๕๖
ด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน	๓๗๖	๑๓.๓๒๔๕	๔๔.๐๑๗๑	๖.๖๓๔๕
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	๓๗๖	๒๓.๒๐๗๔	๒๖.๗๖๗๕	๕.๑๗๓๗
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู	๓๗๖	๑๘.๘๘๔๗	๒๘.๒๓๗๓	๕.๔๐๗๒

ตาราง ๗ การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ แต่ละคู่โดยใช้ t-test

ลักษณะทัศนคติ	การเรียน	วินัยความประพฤติ	นักเรียน-เพื่อน	นักเรียน-ครู
การเรียน		๕.๘๘๐๔ **	๑๘.๔๑๕๓ **	๑๐.๐๓๘๖ **
วินัยความประพฤติ			๒๒.๗๗๖๘ **	๑๕.๑๑๑๕ **
นักเรียน - เพื่อน				๘.๓๒๕๒ **
นักเรียน - ครู				

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑(๓๕๐)} = ๒.๓๒๖$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๗ แสดงว่าการเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ แต่ละคู่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกคู่ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากตาราง ๖ จะสรุปได้ว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียนต่ำสุด ถัดไปได้แก่ด้านการเรียนของ

นักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสูงสุดตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์ทั้งสองระดับชั้นให้ผลคล้ายคลึงกัน คือ ทั้งสองระดับชั้นครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านความประพฤติต่ำสุด ถัดไปได้แก่ด้านการเรียนของนักเรียน ทั้งสองค่านี้นักครูมีทัศนคติในเชิงนิเสธ สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในระดับปานกลาง และทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนครูมีทัศนคติสูงที่สุด

ตอน ๓ การเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกันในทัศนคติแต่ละด้านแต่ละระดับชั้น

ก. เกี่ยวกับระดับชั้นที่ครูทำการสอน

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ แต่ละระดับชั้น ระหว่างครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และครูที่สอนทั้งสองระดับ การวิเคราะห์นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แล้วมาแยกตามระดับชั้นที่ครูทำการสอน แบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มครูที่สอนทั้งสองระดับ นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงหาความถี่ ค่าสถิติพื้นฐานและค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน “ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และครูที่สอนทั้งสองระดับมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน”

การทดสอบสมมติฐาน ทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้ค่า F -ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติ ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ปรากฏผลการวิเคราะห์ทัศนคติในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นดังต่อไปนี้

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๘.๔๑๘	๑๔.๒๐๙๓	๐.๔๑๑๑
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๕๗๙๕.๔๐๑	๓๔.๕๖๓๒	
รวม	๔๕๙	๑๕๘๒๓.๘๒		
ด้านวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๗๔.๖๕๑	๓๗.๓๒๕๕	๑.๐๖๔๔
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๖๐๒๕.๗๙๓	๓๕.๐๖๗๔	
รวม	๔๕๙	๑๖๑๐๐.๔๔๔		
ด้านสัมพันธภาพนักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๘.๕๔	๔.๒๗	๐.๑๖๖๔
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๑๗๑๑.๕๑	๒๕.๖๐๕๑	
รวม	๔๕๙	๑๑๗๑๙.๐๕		
ด้านสัมพันธภาพนักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๓๔.๓๗	๑๗.๑๘๕	๐.๖๗๐๕
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๑๗๘๘.๙๔	๒๕.๖๓๐๔	
รวม	๔๕๙	๑๑๘๒๓.๓๑		

$$F_{.๐๕} (๒, ๔๕๗) = ๓.๐๒$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๔ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน หมายถึง

ความว่าการศึกษาคั้งนี้ไม่พบว่าครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และครูที่สอนทั้งสองระดับชั้นมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกัน

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๓๓.๙๔๓	๑๖.๙๗๑๕	๐.๔๐๑๘
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๕๗๕๓.๕๘๗	๔๒.๒๓๔๘	
รวม	๓๗๕	๑๕๗๘๗.๕๓๐		
ด้านวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๑๒.๐๖๑	๖.๐๓๐๕	๐.๑๔๒๘
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๕๗๔๗.๗๖๙	๔๒.๒๑๙๒	
รวม	๓๗๕	๑๕๗๕๙.๘๓๐		
ด้านสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๕๑.๐๑	๒๕.๕๐๕	๑.๐๖๘๘
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๘๘๐๐.๑๐	๒๓.๘๖๐๘	
รวม	๓๗๕	๘๘๕๑.๑๑		
ด้านสัมพันธ์นักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๔๕.๕๓	๒๒.๗๖๕	๐.๘๓๗๐
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๐๑๔๕.๐๓	๒๗.๑๙๘๕	
รวม	๓๗๕	๑๐๑๙๐.๕๖		

$$F_{.๐๕} (๒, ๓๗๓) = ๓.๐๒$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๕ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน หมายความว่า การศึกษาครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูต่อนักเรียน ระหว่างครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และครูที่สอนทั้งสองระดับชั้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองระดับชั้นให้ผลคล้ายคลึงกันคือ ทัศนคติในทุกด้าน ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน แสดงว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนที่ตนทำการสอนกับนักเรียนที่ตนไม่ได้ทำการสอนไม่แตกต่างกัน

ข. เกี่ยวกับเพศ

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในค่านต่าง ๆ แต่ละระดับชั้นระหว่างครูชายกับครูหญิง การวิเคราะห์ได้นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกออกเป็นสองกลุ่มคือระหว่างกลุ่มชายกับกลุ่มหญิง และแต่ละกลุ่มแยกคะแนนทัศนคติระหว่างทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน "ครูชายมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูหญิงในทุกด้าน"

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของครูชายกับครูหญิง โดยใช้ $t - ratio$ เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ทัศนคติแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๐ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูชายกับครูหญิง

ลักษณะทัศนคติ	เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ชาย	๑๘๑	๑๕.๔๓๐๘	๒๘.๑๒๔๔	๒.๕๓๘๗**
	หญิง	๒๗๘	๑๔.๐๗๘๘	๓๔.๒๔๕๖	
ด้านวินัยความประพฤติ	ชาย	๑๘๑	๑๓.๒๐๘๘	๓๖.๗๖๖๘	๑.๕๘๔๓
	หญิง	๒๗๘	๑๓.๓๐๔๗	๓๔.๔๒๔๘	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน	ชาย	๑๘๑	๒๒.๔๘๐๗	๓๐.๒๘๘๒	๐.๐๕๑๒
	หญิง	๒๗๘	๒๒.๔๕๕๕	๒๐.๖๗๓๓	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู	ชาย	๑๘๑	๒๐.๔๓๖๕	๒๑.๒๐๒๘	๑.๓๐๘๔
	หญิง	๒๗๘	๑๘.๘๓๑๕	๒๖.๘๕๓๕	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๕}(๔๕๘) = ๒.๓๒๖$ (one-tailed test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๐ แสดงว่า ทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านการเรียนของนักเรียน ครูชายกับครูหญิงมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนในด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ครูชายมีทัศนคติในด้านการเรียนดีกว่าครูหญิง ส่วนด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูชายกับครูหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๑๑ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างครูชายกับครูหญิง

ลักษณะทัศนคติ	เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ชาย	๑๕๐	๑๖.๘๐๖๓	๓๓.๐๕๘๓	๑.๘๕๖๘*
	หญิง	๒๒๖	๑๕.๙๓๔๕	๓๑.๒๘๓๕	
ด้านวินัยความประพฤติ	ชาย	๑๕๐	๑๔.๘๘๐๐	๒๒.๖๑๓๐	๓.๙๒๘๘**
	หญิง	๒๒๖	๑๒.๘๑๘๖	๔๑.๔๒๘๒	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน	ชาย	๑๕๐	๒๓.๐๙๓๓	๒๘.๐๖๘๔	๐.๔๐๕๘
	หญิง	๒๒๖	๒๓.๒๙๖๔	๒๖.๐๐๕๑	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู	ชาย	๑๕๐	๒๐.๕๐	๒๕.๓๓๘๘	๑.๕๐๑๖
	หญิง	๒๒๖	๑๘.๖๖๘๑	๓๑.๑๘๒๓	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑}(๓๗๔) = ๒.๓๒๖$ (one-tailed test)

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $t_{.๐๕}(๓๗๔) = ๑.๖๔๕$ (one-tailed test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๑ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านการเรียน ด้านวินัยและความประพฤติ ครูชายกับครูหญิงมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่าการศึกษาครั้งนี้พบว่าครูชายมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีกว่าครูหญิงในด้านการเรียนและด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ไม่พบว่าครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิง

ค. เกี่ยวกับอายุ

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนในค่านต่าง ๆ แต่ละระดับชั้น ระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกัน การวิเคราะห์นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกออกเป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า - ๒๕ ปี กลุ่มอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปี และกลุ่มอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐานและค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน "ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกค่าน"

ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้ค่า F-ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนักเรียน ระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกัน ปรากฏผลการวิเคราะห์ทัศนคติในแต่ละค่านและแต่ละระดับชั้นดังนี้

ตาราง ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน

source of Variation	df	ss	ms	F
ค่านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๔๙.๓๒๔	๒๔.๖๖๒	๑.๕๑๕๕
ภายในกลุ่ม (W)	๔๔๓	๑๔๖๙๔.๘๕๑	๓๓.๑๑๑๓	
รวม	๔๔๕	๑๔๗๔๓.๑๗		
ค่านวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๔๑.๒๐๓	๒๐.๖๐๑	๐.๕๘๒๘
ภายในกลุ่ม (W)	๔๔๓	๑๖๒๓๙.๘๘๓	๓๕.๕๓๑๕	
รวม	๔๔๕	๑๖๒๘๑.๐๘๖		

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๑๔.๘๒	๑๐๘.๔๑	๔.๑๖๘๕*
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๑๗๗๕.๖๓	๒๕.๗๖๗๒	
รวม	๔๕๙	๑๑๙๙๐.๔๕		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๑๖๗.๔๖	๘๓.๗๓	๒.๗๑๔๖
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๔๑๐๖.๒๘	๓๐.๘๖๗๑	
รวม	๔๕๙	๑๔๒๗๓.๗๔		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

$$F_{.๐๕} (๒, ๔๕๗) = ๓.๐๒$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๒ แสดงว่าทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่าครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สำหรับด้านการเรียนของนักเรียน ด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู การศึกษารั้งนี้ไม่พบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน

เพื่อศึกษาว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น กลุ่มครูที่มีอายุต่างกันระหว่างกลุ่มใดบ้างที่มีทัศนคติแตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่โดยใช้ t - test ได้ผลการเปรียบเทียบดังนี้

ตาราง ๑๓ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๒๕ ปี	๑๕๒	๒๓.๐๑๓๑	๒๓.๕๖๕๖	๔.๘๕๔๔
๒๖ ปี - ๔๐ ปี	๒๕๖	๒๒.๕๐	๒๗.๓๕๖๔	๕.๒๓๐๔
๔๑ ปีขึ้นไป	๕๑	๒๐.๖๔๗๑	๒๔.๓๕๒๔	๔.๙๓๔๔

ตาราง ๑๔ ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกันที่ละคู่ด้วย t-test

ระดับอายุ	ต่ำกว่า - ๒๕ ปี	๒๖ ปี - ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๒๕ ปี		๑.๐๐๒๖	๒.๙๗๔๘ **
๒๖ ปี - ๔๐ ปี			๒.๘๒๓๘ **
๔๑ ปีขึ้นไป			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t'_{.๐๑}(.๔๐๖) = ๒.๓๒๖$ (one-tailed test)
 $t'_{.๐๑}(.๒๐๑) = ๒.๓๒๖$ (one-tailed test)
 $t'_{.๐๑}(.๓๐๕) = ๒.๓๒๖$ (one-tailed test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๔ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า -๒๕ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป และ กลุ่มครูที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปีกับกลุ่มครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไปมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี กับกลุ่มที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปี มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน หมายความว่าครูที่มีอายุต่ำกว่า ๔๐ ปี กับ ครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไปมีทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแตกต่างกัน ส่วนระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า ๔๐ ปี มีทัศนคติคล้ายคลึงกัน

ตาราง ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๑๘๔.๙๓๔	๙๒.๔๖๖	๒.๓๖๔๒
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๔๘๓๘.๕๕๖	๓๙.๗๘๑๓	
รวม	๓๗๕	๑๕๐๒๓.๔๘		
ด้านวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๕๕.๐๘๙	๒๗.๕๔๔๕	๐.๖๘๒๓
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๕๗๔๐.๓๕๖	๔๒.๑๙๙๓	
รวม	๓๗๕	๑๕๗๙๕.๔๔๕		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๑๓.๖๐	๑๐๘.๘๐	๘.๑๓๒๑*
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๙๘๒๐.๒๒	๒๖.๓๓๐๐	
รวม	๓๗๕	๑๐๐๓๓.๘๒		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๘๘.๒๓	๔๔.๑๑๕	๐.๘๑๕๓
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๑๒๖๑.๗๑	๓๐.๑๙๒๓	
รวม	๓๗๕	๑๑๓๔๙.๙๔		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $F_{.๐๕}(๒, ๓๗๓) = ๓.๐๒$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๕ แสดงว่าทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ส่วนด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่าครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สำหรับด้านการเรียนของนักเรียน ด้านวินัยและความประพฤติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่พบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน

เพื่อศึกษาว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น กลุ่มครูที่มีอายุต่างกันระหว่างกลุ่มใดบ้างที่มีทัศนคติแตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่โดยใช้ t - test ได้ผลดังนี้

ตาราง ๑๖ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน

ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๒๕ ปี	๑๒๘	๒๓.๘๓๖๐	๒๔.๕๖๒๖	๔.๙๕๖๑
๒๖ ปี - ๔๐ ปี	๒๐๘	๒๓.๑๖๓๕	๒๓.๓๖๕๑	๔.๘๖๓๓
๔๑ ปีขึ้นไป	๓๘	๒๑.๑๕๓๘	๒๔.๓๕๒๘	๔.๙๓๔๘

ตาราง ๑๗ ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่างกัน ที่ละคู่โดยใช้ t -test

ระดับอายุ	ต่ำกว่า - ๒๕ ปี	๒๖ ปี - ๔๐ ปี	๔๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๒๕ ปี		๑.๒๕๖๕	๔.๘๒๐๖ **
๒๖ ปี - ๔๐ ปี			๒.๒๔๔๙ *
๔๑ ปีขึ้นไป			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

$t_{.๐๑} (๑๖๕) = ๒.๓๒๖$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

$t_{.๐๕} (๒๔๕) = ๑.๖๔๕$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๗ แสดงว่ากลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า - ๒๕ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป และกลุ่มครูที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ ส่วนระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี กับกลุ่มที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปี มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าครูที่มีอายุต่ำกว่า - ๔๐ ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า ๔๐ ปี มีทัศนคติคล้ายคลึงกัน

ง. เกี่ยวกับอายุราชการ

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติคือนักเรียนในค่านต่าง ๆ แต่ละระดับชั้นระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกัน การวิเคราะห์ นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกออกเป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กลุ่มที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี และกลุ่มที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน "ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติคือนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน"

ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้ค่า $F - ratio$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติคือนักเรียนระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกัน ปรากฏผลการวิเคราะห์ในแต่ละด้านแต่ละระดับชั้นดังนี้

ตาราง ๑๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติคือนักเรียน
วัยมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ค่านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๐๕.๐๐๔	๑๐๕.๕๐๒	๓.๑๔๗๕*
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๕๑๓.๘๕๒	๓๓.๒๐๓๓	
รวม	๔๕๙	๑๕๓๘.๘๕๖	—	—

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๑๖๓.๘๔๓	๘๑.๙๒๑๕	๒.๓๖๗๒
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๕๘๑๕.๒๕๓	๓๔.๖๐๖๗	
รวม	๔๕๙	๑๕๙๗๙.๐๙๖		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๐๘.๑๐	๑๐๔.๐๕	๔.๐๓๔๑ *
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๑๗๘๗.๓๓๓	๒๕.๗๙๖๙	
รวม	๔๕๙	๑๑๙๙๕.๔๓๓		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๗๑.๔๔	๓๕.๗๒	๑.๐๒๕๓
ภายในกลุ่ม (W)	๔๕๗	๑๕๙๒๐.๕๑	๓๔.๘๓๗	
รวม	๔๕๙	๑๕๙๙๑.๙๕		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $F_{.๐๕}(๒, ๔๕๗) = ๓.๐๒$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๑๘ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นในด้านการเรียนของนักเรียน กับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่
มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนด้านอื่น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านวินัยและความประพฤติ และด้านความสัมพันธ์ระหว่าง
นักเรียนกับครู ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน -

เพื่อศึกษาว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกัน ระหว่างครูไคบัง ที่มีทัศนคติต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่โดยใช้ t-test ได้ผลการเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๘ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านการเรียน ระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกัน

ระดับอายุราชการ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๕ ปี	๒๘๐	๑๔.๕๓๕๓	๓๒.๖๐๐๘	๕.๗๐๘๓
๖ ปี - ๒๐ ปี	๑๔๑	๑๕.๐๘๘๖	๓๑.๓๓๖๑	๕.๖๐๑๔
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๘	๑๓.๘๓๕๘	๔๔.๓๕๓๔	๖.๖๖๐๒

ตาราง ๒๐ ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่จะดูโดยใช้ t-test

กลุ่มอายุราชการ	ต่ำกว่า - ๕ ปี	๖ ปี - ๒๐ ปี	๒๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๕ ปี		.๘๘๒๓	๑.๘๗๕๓ *
๖ ปี - ๒๐ ปี			๒.๒๔๑๓ *
๒๑ ปีขึ้นไป			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

$$t_{.๐๕, (1, ๓๑๓)} = ๑.๖๔๕$$

$$t_{.๐๕, (1, ๑๓๘)} = ๑.๖๔๕$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง ๒๐ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป และกลุ่มครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ส่วน

ระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับกลุ่มที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าค่าเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีอายุราชการต่ำกว่า ๒๐ ปี กับกลุ่มที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไปแล้ว ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า ๒๐ ปีมีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป แต่ถ้าเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีอายุราชการต่ำกว่า ๒๐ ปีแล้ว ครูมีทัศนคติคล้ายคลึงกัน *

ตาราง ๒๑ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านการสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน

ระดับอายุราชการ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๕ ปี	๒๘๐	๒๒.๖๓๑๔	๒๕.๓๔๑๓	๕.๐๓๔๕
๖ ปี - ๒๐ ปี	๑๔๑	๒๒.๖๕๕๔	๒๖.๓๖๕๐	๕.๑๓๓๔
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๔	๒๐.๒๘๒๑	๒๒.๒๐๓๘	๔.๗๑๒๕

ตาราง ๒๒. ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่จะดูโดยใช้ t-test

ระดับอายุราชการ	ต่ำกว่า - ๕ ปี	๖ ปี - ๒๐ ปี	๒๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๕ ปี		๐.๐๒๒๖	๒.๕๓๓๘ **
๖ ปี - ๒๐ ปี			๒.๓๒๘๔ **
๒๑ ปีขึ้นไป			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑}(๓๑๓) = ๒.๓๒๖$

$t_{.๐๑}(๑๓๘) = ๒.๓๒๖$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๒ แสดงว่าทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปีกับครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปี

ขึ้นไป และกลุ่มครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนระหว่างครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปีกับครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียน
นักศึกษาคอนปลายระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน

Source of Variation	df	ss	ms	F
ด้านการเรียน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๔๔๗.๐๐๖	๒๒๓.๕๐๓	๕.๖๕๕๕*
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๔๗๒๙.๒๔๔	๓๙.๔๘๙	
รวม	๓๗๕	๑๕๑๗๖.๒๕		
งานวินัยความประพฤติ				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๒๔.๗๔๕	๑๑๒.๓๗๒	๒.๗๒๒๑
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๕๖๗๑.๙๙๔	๔๒.๐๑๖๑	
รวม	๓๗๕	๑๕๘๙๖.๗๓๙		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-เพื่อน				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๑๔๔.๒๗	๗๒.๑๓๕	๓.๘๐๖๕*
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๐๓๐๗.๕๕	๒๗.๖๓๕๒	
รวม	๓๗๕	๑๐๔๕๑.๘๒		
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู				
ระหว่างกลุ่ม (A)	๒	๒๒.๓๔	๑๑.๑๗	๐.๓๙๖๔
ภายในกลุ่ม (W)	๓๗๓	๑๐๕๑๗.๖๑	๒๘.๑๙๗๓	
รวม	๓๗๕	๑๐๕๓๙.๙๕		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $F_{.๐๑}(๒, ๓๗๓) = ๔.๖๖$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $F_{.๐๕}(๒, ๓๗๓) = ๓.๐๓$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๓ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาคอนปลายในด้านการเรียนกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ หมายความว่าทัศนคติด้านการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน สำหรับด้านวินัยความประพฤติและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านการเรียนกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันระหว่างกลุ่มใดบ้างที่มีทัศนคติแตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่โดยใช้ t-test ได้ผลดังนี้

ตาราง ๒๔ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านการเรียนของนักเรียนระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน

ระดับอายุราชการ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๕ ปี	๒๓๒	๑๖.๐๘๑๘	๓๘.๖๐๓๓	๖.๒๑๓๒
๖ ปี - ๒๐ ปี	๑๑๒	๑๖.๘๐๑๘	๘๒.๗๑๑๐	๙.๐๖๕๘
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๒	๑๖.๓๑๒๕	๓๘.๕๔๔๔	๕.๘๗๓๘

ตาราง ๒๕ ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่จะดู
โดยใช้ t-test

ระดับอายุราชการ	ต่ำกว่า - ๕ ปี	๖ ปี - ๒๐ ปี	๒๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๕ ปี		๐.๔๓๒๒	๓.๓๗๗๐ **
๖ ปี - ๒๐ ปี			๓.๓๔๓๓ **
๒๑ ปีขึ้นไป			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑} (๒๖๒) = ๓.๓๖๖$

$t_{.๐๑} (๑๔๒) = ๒.๓๖๖$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๕ แสดงว่าทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้านการเรียน ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับ ๒๑ ปีขึ้นไป และ ๖ ปี - ๒๐ ปี กับ ๒๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี และ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติของนักเรียนดีกว่าครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป สำหรับกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๖ กาสถิติพื้นฐานของทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้าน
ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการ
ต่างกัน

ระดับอายุราชการ	N	$\bar{X}$	S^2	S
ต่ำกว่า - ๕ ปี	๒๓๒	๒๓.๔๘๗๑	๑๖.๓๔๔๔	๔.๐๓๗๑
๖ ปี - ๒๐ ปี	๑๑๒	๒๓.๑๔๕๗	๒๙.๖๒๔๓	๕.๔๔๖๔
๒๑ ปีขึ้นไป	๓๒	๒๐.๔๐๖๓	๓๖.๘๒๖๔	๖.๐๗๒๗

ตาราง ๒๗ ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันที่จะดู
โดยใช้ t-test

ระดับอายุราชการ	ต่ำกว่า-๕ ปี	๖ ปี - ๒๐ ปี	๒๑ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า - ๕ ปี		๐.๓๓๕๕	๒.๒๘๒๒*
๖ ปี - ๒๐ ปี	.		๒.๐๑๐๕*
๒๑ ปีขึ้นไป			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

$$t_{.05}(๒๒๒) = ๑.๖๔๕$$

$$t_{.05}(๑๘๒) = ๑.๖๔๘$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๗ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับ ๒๑ ปีขึ้นไป และครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี กับ ๒๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หมายความว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี และ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป สำหรับกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอายุราชการของครู ทั้งสองระดับชั้นให้ผลคล้ายคลึงกัน คือ ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่างกันในการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สำหรับค่าวินัยและความประพฤติของนักเรียน กับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูทั้งสองระดับชั้นการศึกษาไม่พบว่าครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน *

จ. เกี่ยวกับวุฒิ

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในร้านค้าต่าง ๆ แต่ละระดับชั้น ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน คือครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา การวิเคราะห์ได้นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกออกเป็นสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มครูที่มีปริญญากับกลุ่มครูที่ไม่มีปริญญา แต่ละกลุ่มแยกคะแนนระหว่างทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน "ครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา มีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน"

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติระหว่างกลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา โดยใช้ t -ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏผลกับคตินักเรียนในแต่ละด้าน แต่ละระดับชั้นดังนี้

ตาราง ๒๔ การเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

ลักษณะทัศนคติ	วุฒิ	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ปริญญา	๒๔๐	๑๔.๔๔๒๘	๒๔.๗๘๕๓	๐.๖๘๘๗
	ไม่มีปริญญา	๑๔๐	๑๔.๘๑๑๑	๓๕.๓๘๓๑	
ด้านวินัยและความประพฤติ	ปริญญา	๒๔๐	๑๒.๔๘๖๔	๕๓.๒๒๘๔	๑.๓๑๔๕
	ไม่มีปริญญา	๑๔๐	๑๓.๓๑๑๑	๓๔.๘๒๒๘	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียนกับเพื่อน	ปริญญา	๒๔๐	๒๒.๖๐๗๑	๒๔.๒๗๕๒	๐.๗๖๑๐
	ไม่มีปริญญา	๑๔๐	๒๒.๒๔๔๔	๒๒.๗๐๗๖	
ด้านความสัมพันธ์นักเรียน-ครู	ปริญญา	๒๔๐	๒๐.๐	๒๔.๘๒๔๔	๐.๓๖๑๔
	ไม่มีปริญญา	๑๔๐	๒๐.๑๗๗๘	๒๗.๕๘๘๕	

$$t_{.๐๕-(๔๔๔)} = ๑.๘๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๔ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ครูที่มีปฏิญากับครูที่ไม่มีปฏิญามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสี่ด้าน หมายความว่าการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่าครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน

ตาราง ๒๕ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

ลักษณะทัศนคติ	วุฒิ	N	$\bar{X}$	S^2	t
งานการเรียน	ปริญญา	๒๕๘	๑๕.๗๙๔๖	๔๔.๕๒๑๘	๐.๕๗๑๑
	ไม่มีปริญญา	๑๑๘	๑๖.๒๑๑๘	๓๙.๔๔๔๖	
งานวินัยและความประพฤติ	ปริญญา	๒๕๘	๑๓.๓๖๔๓	๔๐.๑๑๕๘	๐.๒๒๘๑
	ไม่มีปริญญา	๑๑๘	๑๓.๕๓๓๘	๔๖.๘๖๖๔	
ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง- นักเรียนกับเพื่อน	ปริญญา	๒๕๘	๒๓.๓๑๘๗	๑๗.๕๐๑๗	๑.๑๗๖๕
	ไม่มีปริญญา	๑๑๘	๒๒.๗๑๑๘	๒๓.๓๐๐๙	
ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง- นักเรียนกับครู	ปริญญา	๒๕๘	๑๙.๙๕๗๔	๒๗.๒๘๖๑	๐.๕๙๓
	ไม่มีปริญญา	๑๑๘	๑๙.๕๖๗๘	๓๘.๔๕๖๒	

$$t_{0.05} (๓๗๘) = ๑.๙๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒๕ แสดงว่าทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูที่มีปฏิญากับครูที่ไม่มีปฏิญามีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสี่ด้าน หมายความว่าการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่าครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองระดับชั้นได้ผลคล้ายคลึงกันคือ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันในทัศนคติทุกด้าน

จ. เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนที่ครูทำการสอน

เป็นการเปรียบเทียบทัศนคติของครูคือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในแต่ละระดับชั้น ระหว่างครูที่สอนในโรงเรียนที่อยู่ในเมืองกับครูที่สอนในโรงเรียนที่อยู่ในชนบท การวิเคราะห์ นำข้อมูลที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาแยกออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มครูที่สอนโรงเรียนในเมืองกับกลุ่มครูที่สอนโรงเรียนในชนบท แต่ละกลุ่มแยกคะแนนระหว่างทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาตอนปลาย นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าสถิติพื้นฐานและค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน “ครูที่สอนโรงเรียนในเมืองกับครูที่สอนโรงเรียนในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันในทุกด้าน”

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติระหว่างกลุ่มครูที่สอนโรงเรียนในเมืองกับกลุ่มครูที่สอนโรงเรียนในชนบท โดยใช้ t -test เป็นค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏผลทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นดังนี้

ตาราง ๓๐ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูในเมืองกับครูในชนบท

ลักษณะทัศนคติ	โรงเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ในเมือง	๓๑๘	๑๔.๕๑๗๓	๓๒.๑๖๘๗	๐.๕๒๑๔
	ในชนบท	๑๔๑	๑๔.๘๒๒๗	๓๔.๑๐๔๑	
ค่านวินัย และความประพฤติ	ในเมือง	๓๑๘	๑๒.๑๕๕๘	๓๒.๖๔๑๘	๒.๖๓๖๑ **
	ในชนบท	๑๔๑	๑๓.๘๐๑๔	๔๐.๒๓๑๗	
ความสัมพันธ์ นักเรียน - เพื่อน	ในเมือง	๓๑๘	๒๒.๕๐๑๖	๒๖.๗๖๖๕	๐.๒๔๖๕
	ในชนบท	๑๔๑	๒๒.๓๗๕๘	๒๔.๘๓๖๓	

ตาราง ๓๐ (ต่อ)

ลักษณะทัศนคติ	โรงเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านความสัมพันธ์ นักเรียน-ครู	ในเมือง	๓๑๘	๑๘.๘๒๑๖	๒๓.๘๘๐๓	๑.๒๓๒๐
	ในชนบท	๑๔๑	๒๐.๕๓๑๘	๒๓.๘๘๓๖	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑-(,๘๘๘)} = ๒.๕๗๖$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๓๐ แสดงว่าทัศนคติในด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนด้านอื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหมายความว่าทัศนคติในด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน ครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูในเมือง สำหรับด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูในชนบทกับครูในเมืองมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๓๑ การเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างครูในเมืองกับครูในชนบท

ลักษณะทัศนคติ	โรงเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านการเรียน	ในเมือง	๒๖๘	๑๕.๗๓๑๓	๓๘.๑๐๗๓	๐.๔๘๒๘
	ในชนบท	๑๐๘	๑๖.๐๘๓๓	๕๒.๐๓๘๘	
ด้านวินัยความประพฤติ	ในเมือง	๒๖๘	๑๒.๓๓๕๘	๓๘.๘๒๖๘	๘.๖๐๘๔ **
	ในชนบท	๑๐๘	๑๕.๘๗๘๖	๔๘.๒๑๘๐	
ด้านความสัมพันธ์ นักเรียน - เพื่อน	ในเมือง	๒๖๘	๒๓.๒๗๖๑	๒๗.๕๗๘๘	๐.๕๒๘๐
	ในชนบท	๑๐๘	๒๒.๘๗๒๒	๒๘.๖๖๒๘	

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

ลักษณะทัศนคติ	โรงเรียน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านความสัมพันธ์ นักเรียน-ครู	ในเมือง	๒๖๘	๑๘.๕๘๓๒	๒๗.๕๗๒๕	๒.๔๑๒๑ *
	ในชนบท	๑๐๘	๒๑.๑๐๑๘	๓๐.๕๗๐๘	

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $t_{.๐๑}(๓๗๔) = ๒.๕๗๖$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ $t_{.๐๕}(๓๗๔) = ๑.๙๖๐$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๓๑ แสดงว่าทัศนคติในด้านวินัยความประพฤติ กับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ ส่วนควันทันแตกต่างกันก็อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าในด้านวินัยความประพฤติ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูในเมือง สำหรับด้านการเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองระดับชั้นแสดงให้เห็นว่า ทัศนคติในด้านวินัยและความประพฤตินั้น ทั้งสองระดับชั้นนี้ให้ผลเหมือนกันคือ ครูในชนบทมีทัศนคติดีกว่าครูในเมือง สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู เฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้นที่ครูในชนบทมีทัศนคติดีกว่าครูในเมือง ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับการเรียนของนักเรียนกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น ทั้งสองระดับชั้นนี้ให้ผลเหมือนกันคือ ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

บทที่ ๔

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในด้านต่าง ๆ
๒. เพื่อศึกษาว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับตอนปลายแตกต่างกันหรือไม่ และแตกต่างกันในด้านใดบ้าง
๓. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนระหว่างทัศนคติในด้านต่าง ๆ
๔. เพื่อศึกษาว่าครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละระดับชั้นแตกต่างกันหรือไม่
๕. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นระหว่างครูที่ปฏิบัติงานภาพต่างกัน
๖. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตศึกษา ๕ ปี การศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๔๘๐ คน แบ่งเป็นชาย ๑๘๖ คน หญิง ๒๙๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งแบบสอบถามออกเป็นสองตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นการถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม สิ่งที่ได้ถามได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การงาน ระดับชั้นที่ทำการสอน วุฒิ และโรงเรียนที่ทำการสอน

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นหรือทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน ถามทัศนคติในสี่ด้านด้วยกันคือ

- การเรียนของนักเรียน

- ค่าวินัยและความประพฤติของนักเรียน
- ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

แบบสอบถามในแต่ละด้านหาความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกแยกจากกัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้านเรียงตามลำดับข้างต้นดังนี้ .๘๔๑๘ , .๘๖๘๕ , .๘๘๘๒ และ .๘๘๘๗

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับลักษณะของการศึกษาตัวแปร แบ่งออกเป็นสามตอนคือ

ตอนที่ ๑ เปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียน ระหว่างทัศนคตินักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับทัศนคตินักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ผลการวิเคราะห์ในแต่ละด้านดังนี้

- ✓ ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ครูมีทัศนคตินักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ✓ ทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ครูมีทัศนคตินักเรียนทั้งสองระดับแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูมีทัศนคตินักเรียนทั้งสองระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคตินักเรียนทั้งสองระดับชั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียน ระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

- ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูมีทัศนคตินักเรียนทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนทั้งสี่ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างทัศนคติในค่านาง ๆ แล้ว ทั้งสองระดับชั้นครูมีทัศนคติต่อนักเรียนทั้งสี่ด้านมีลักษณะคล้ายกันคือ มีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสูงที่สุด และมีทัศนคติในด้านอื่น ๆ รองลงมาตามลำดับคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ด้านการเรียนของนักเรียน และด้านวินัยความประพฤติครูมีทัศนคติต่อนักเรียนต่ำที่สุด

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ก. เกี่ยวกับระดับชั้นที่ครูทำการสอน

ทัศนคติในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นได้ผลคล้ายคลึงกันคือ ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. เกี่ยวกับเพศ

- ✓ - ทัศนคติในด้านการเรียนของนักเรียน ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ทัศนคติในค่านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

✓ - ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น

- ✓ - ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. เกี่ยวกับอายุ

- ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น

- พัฒนาคำถามวินัยและความประพฤติของนักเรียน ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น
- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น และเมื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่มแล้วปรากฏว่า กลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า - ๒๕ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป
- พัฒนาคำถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ

ง. เกี่ยวกับอายุราชการ

- พัฒนาคำถามการเรียนของนักเรียน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น และเมื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่มแล้วปรากฏว่า ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป
- พัฒนาคำถามวินัยและความประพฤติของนักเรียน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น
- พัฒนาคำถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองระดับชั้น เมื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่มแล้วปรากฏว่า ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับครูที่มีอายุราชการ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป
- พัฒนาคำถามความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองระดับชั้น

จ. เกี่ยวกับวุฒิ

- ทัศนคติในแต่ละด้านและแต่ละระดับชั้นได้ผลคล้ายคลึงกันคือ ครูที่มีวุฒิปริญญา กับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญามีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฉ. เกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนที่ครูทำการสอน

- ทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียน ครูที่สอนในเมืองกับครูที่สอนในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองระดับชั้น
- ทัศนคติด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน ครูที่สอนในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนดีกว่าครูที่สอนในเมือง ทั้งสองระดับชั้น
- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนครูที่สอนในเมืองกับครูที่สอนในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูที่สอนในเมืองกับครูที่สอนในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูในชนบทมีทัศนคติดีกว่าครูในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อนักเรียนพบว่า ในด้านการเรียนของนักเรียน ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แสดงว่าครูส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ผลอาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น หลักสูตร เพราะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีวิชาและเนื้อหาเน้นในด้านวิชาการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนักเรียนจะต้องทวนทบทวนและเอาใจใส่เป็นพิเศษ มากกว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีเนื้อหาวิชาในหลายด้านด้วยกัน อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเอาใจใส่ต่อการเรียนมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นคือ แรงจูงใจ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีแรงจูงใจที่จะต้องเข้าเรียนต่อในชั้นอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมานะพยายามเพื่อที่จะให้บรรลุจุดหมายของตน คือได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูง และเมื่อพิจารณาแนวโน้มของทัศนคติในด้านการเรียนของนักเรียนแล้ว จะเห็นว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนทั้งสองระดับชั้นเป็นไปในเชิงนิเสธ คือครูมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่ดีกว่า แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วครูยังเห็น

ว่านักเรียนขาดความเอาใจใส่และขาดความสนใจต่อการเรียน จึงน่าที่จะได้ปีการปรับปรุงการเรียนและวิธีการสอนของครู ตลอดจนหลักสูตรเสียใหม่ เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อนายต่อการเรียน โดยเนื้อหาและวิธีการเรียนจะต้องเน้นให้เห็นคุณค่าของเนื้อหาวิชาที่เรียนได้อย่างแท้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนมากขึ้นในคว้นวินัยและความสะดวกของนักเรียนนั้น ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาคอนตันและตอนปลายไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งสองระดับ นักเรียนอยู่ในวัยเดียวกันคือวัยรุ่น อาจต่างอยู่บางตรงที่มีมัธยมศึกษาตอนต้นบางคนเพิ่งย่างเข้าสู่วัยรุ่น ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนทั้งสองระดับจึงไม่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองระดับชั้นครูมีทัศนคติต่อนักเรียนเป็นไปในทางนิเสธ เช่น เกี่ยวกับการเรียน แสดงว่าส่วนใหญ่ครูยังเห็นว่านักเรียนมักประพฤติปฏิบัติผิดกฎข้อบังคับของโรงเรียนอยู่เสมอ จึงน่าที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไข ทั้งตัวครูและนักเรียน กฎเกณฑ์ข้อบังคับบางอย่างควรมีการยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อที่เขาจะได้มีส่วนร่วมเห็นและยอมรับข้อบังคับที่กำหนดขึ้นร่วมกัน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้จะเป็นเพราะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นเข้าสู่วัยรุ่นเต็มตัว ต่างกับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเพิ่งย่างเข้าสู่วัยรุ่นหรือเพิ่งพ้นวัยเด็ก ความรู้สึกนึกคิดบางอย่างยังเป็นเด็ก ดังนั้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นวัยที่มีความรับผิดชอบตัวเองหรือความเป็นผู้ใหญ่ได้ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รู้จักการร่วมมือกันทำงานเป็นหมู่คณะ เสียสละ และรับผิดชอบต่อหมู่คณะได้มากขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนต่อเพื่อน ๆ จึงเป็นพฤติกรรมที่ครูเห็นว่าควรสนับสนุนและส่งเสริมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่แตกต่างกัน แสดงว่าความใกล้ชิดระหว่างนักเรียนกับครูความเป็นกันเองระหว่างนักเรียนกับครู ทั้งสองระดับชั้นครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน และครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างทัศนคติในแต่ละด้าน พบว่าทั้งสองระดับชั้น
 ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบ
 ระหว่างแต่ละด้านแล้วปรากฏว่า ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านวินัยและความประ
 พุติของนักเรียนต่ำสุด ถัดไปได้แก่ทัศนคติด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน
 กับครู และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามลำดับ แสดงว่าครูส่วนใหญ่เห็น
 ว่าเรื่องวินัยและความประพฤติของนักเรียนนั้นยังบกพร่องอยู่มาก และเป็นสิ่งสำคัญที่ต้อง
 คำนึงถึงในการอบรมสั่งสอนกับยี้ รองลงไปได้แก่ด้านการเรียนของนักเรียน ทั้งสองด้าน
 นี้ครูมีความรู้สึกต่อนักเรียนในทางนิเสธ น่าที่จะต้องร่วมมือจากหลายฝ่ายช่วยกันแก้ไข ใน
 ด้านกฎหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนควรวิพากษ์หุ่ย มีความเหมาะสมกับสภาพสังคม
 ที่เปลี่ยนแปลง ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมต่อการกำหนดกฎเกณฑ์ในแต่ละโรงเรียนตามความ
 เหมาะสม ในด้านการเรียนของนักเรียนครูควรหาวิธีการสอนใหม่ ๆ เนื้อหาที่จูงใจ หัก
 สู้ควรแก้ไขปรับปรุงบรรจุเนื้อหาให้มีความเหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้
 ให้นักเรียนหันมาสนใจในเนื้อหาและบทเรียนเพิ่มขึ้น ส่วนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนัก
 เรียนกับเพื่อนและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติแตกต่างกันและครู
 มีทัศนคติดีกว่าด้านการเรียนและด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน สำหรับด้านความสั
 พันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติในระดับปานกลาง ส่วนสาหรับด้านความสัมพันธ์
 ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในเชิงน่มาน แสดงว่าครูส่วนใหญ่เห็นว่า
 เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเพราะไม่
 ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเรียนและการปกครองในโรงเรียน ครูควรส่งเสริม คอย
 แนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อมีให้นักเรียนประพฤติไปในทางที่เป็นโทษต่อตัวเองและสังคม ใน
 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนในระดับกลาง จึงน่าจะครู
 จะได้ร่วมมือกันสร้างความสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนโดย
 ส่วนรวม

ผลการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครู ระหว่างครูที่มีสถานภาพต่างกัน ทัศนคติ
 ในด้านต่าง ๆ และระดับชั้นแต่ละระดับ ผลการศึกษาพบว่า ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกันมี

ทัศนคติต่อนักเรียนคล้ายคลึงกัน แสดงว่าครูมีทัศนคติต่อนักเรียนที่ตนทำการสอนอยู่กับนักเรียนที่ตนไม่ได้ทำการสอนไม่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่าโดยส่วนรวมแล้วครูมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อนักเรียนทั่ว ๆ ไปเหมือนกันไม่ว่านักเรียนจะอยู่ในระดับที่ตนสอนหรือไม่ก็ตาม

ในการเปรียบเทียบระหว่างครูชายกับครูหญิง ทัศนคติในด้านการเรียนการสอน มีทัศนคติดีกว่าครูหญิง สอดคล้องกับสมมติฐานและเหตุผลที่ได้ไว้ ส่วนในด้านวินัยและความประพฤตินั้น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นครูชายมีทัศนคติไม่ดีกว่าครูหญิง แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ สำหรับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่พบความแตกต่างนั้นอาจเป็นเพราะว่าในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในวัยที่เพิ่งย่างเข้าสู่วัยรุ่น ครูส่วนใหญ่อาจมองพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมายังไม่พ้นวัยเด็ก เป็นพฤติกรรมของเด็ก ความยังคิดความรับผิดชอบน้อยกว่าวัยรุ่นใหญ่หรือวัยรุ่น ความรู้สึกของครูชายกับครูหญิงที่มีต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงมีไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วทัศนคติของครูชายมีแนวโน้มที่ดีกว่าทัศนคติของครูหญิง สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่พบว่าครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงทั้งสองระดับชั้น แสดงว่าครูชายและครูหญิงมีความรู้สึกต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และกับครูใกล้เคียงกัน

ในการเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีอายุต่างกัน พบว่าทัศนคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเท่ากันที่ครูซึ่งมีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันทั้งสองระดับชั้น ส่วนทัศนคติในด้านอื่นไม่พบความแตกต่าง ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนพบว่า ครูที่มีอายุต่ำกว่า ๔๑ ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป แต่การเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ ๒๖ ปี - ๔๐ ปีแล้ว ครูมีทัศนคติคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาค้นคว้านี้แบ่งช่วงอายุในช่วง ๒๖ ปี - ๔๐ ปี เป็นช่วงที่กว้างเกินไป เป็นช่วงที่ครูบางคนเพิ่งผ่านวัยรุ่นย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ แต่บางคนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่เต็มตัว ผู้ศึกษาคิดว่าถ้าศึกษาโดยแบ่งช่วงอายุให้แคบลงน่าจะพบ

ความแตกต่างได้ สำหรับด้านการเรียนของนักเรียน ด้านวินัยความประพฤติ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูที่มีอายุต่างกัน ถ้าพิจารณาอายุราชการ ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการเรียนและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่วนในด้านการวินัยความประพฤติและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูไม่พบความแตกต่าง ซึ่งได้สอดคล้องกับการแบ่งตามระดับอายุ จะแตกต่างกันก็ในด้านการเรียนเท่านั้นที่แบ่งตามอายุแล้วไม่พบความแตกต่างแต่ถ้าแบ่งตามอายุราชการพบความแตกต่าง ผลการศึกษาได้ว่า ครูที่มีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไปมีทัศนคติต่อนักเรียนในทางต่ำกว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า ๒๐ ปี แต่ระหว่างกลุ่มอายุราชการต่ำกว่า - ๕ ปี กับ ๖ ปี - ๒๐ ปี มีทัศนคติต่อนักเรียนคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะครูที่สอนหรือรับราชการมานานได้พบเห็นการเปลี่ยนแปลงมานาน เคยสอนนักเรียนจำนวนน้อย ๆ ซึ่งมีการดูแลอย่างทั่วถึง ต่างกับปัจจุบันนักเรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้น การดูแลเอาใจใส่ทำได้ลำบาก ครูจึงมองเห็นว่านักเรียนไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร สำหรับด้านวินัยและความประพฤติและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูนั้น ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีวุฒิปริญญากับครูที่ไม่มีวุฒิปริญญา ทัศนคติในทุกด้านและทุกระดับชั้น การศึกษาไม่พบว่าครูมีปริญญากับครูที่ไม่มีปริญญามีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับการศึกษาของ วิรัช วรพรรัตน์ (ปริญญาโท, ม.สว. ประสานมิตร , ๒๕๔๔) ซึ่งพบว่าครูที่มีวุฒิต่างกันมีคุณลักษณะความสัมพันธ์ภาพกับนักเรียน การยกย่องชมเชยและการให้คำแนะนำปรึกษาไม่แตกต่างกัน จึงกล่าวได้ว่าวุฒิทางการศึกษาของครูไม่น่าที่จะทำให้ครูมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกัน ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบทัศนคติของครูระหว่างครูที่สอนในเมืองกับครูที่สอนในชนบทแล้ว พบว่าในด้านการเรียนกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูในเมืองกับครูในชนบทมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านการเรียนของนักเรียนกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สำหรับในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูในเมืองกับครูในชนบทมีทัศนคติต่อนักเรียนคล้ายคลึงกันในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายครูในชนบทมีทัศนคติดีกว่าครูในเมือง สำหรับด้านวินัยความประพฤติของนักเรียน ครูในชนบทมีทัศนคติดีกว่าครูในเมืองทั้งสองระดับชั้น ผลการศึกษาค้นคว้าได้กล่าวไว้ว่าสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทยเรา คือสังคมในชนบทมีความสนิทสนม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คอยช่วยเหลือกันมากกว่าสังคมในเมือง ซึ่งมักอยู่อย่างแข่งขันแก่งแย่งชิงดี อยู่อย่างตัวใครตัวมัน ความสนิทสนมความเห็นอกเห็นใจกันจึงมีน้อยกว่าสังคมในชนบท ซึ่งน่าจะเป็นผลทำให้ความรู้สึกรักของครูในชนบทที่มีต่อนักเรียนดีกว่าครูในเมือง สำหรับด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียนและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู แต่สำหรับด้านการเรียนและด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้นไม่ใช่เป็นความรู้สึกที่เกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน ครูในเมืองกับครูในชนบทจึงมีทัศนคติต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ในด้านการวิจัย ควรศึกษาทัศนคติของครูต่อนักเรียนในระดับอื่น ๆ อีกเช่น

- ชั้นประถมศึกษา ประถมปลาย และในระดับอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา น่าจะได้ศึกษาเปรียบเทียบกับระดับมัธยมศึกษา เพื่อที่จะทราบได้ว่าเมื่อนักเรียนเรียนต้นประถมครูมีทัศนคติต่อนักเรียนอย่างไร และเมื่อนักเรียนเข้าเรียนในระดับใหม่คือมัธยมศึกษา ครูมีทัศนคติแตกต่างกันเพียงใด เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของนักเรียน ซึ่งต้องเข้ามาอยู่ในสังคมใหม่เมื่อเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษา

- นอกจากนี้ควรจะศึกษาทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละภาคแต่ละเขต อาจแบ่งตามเขตศึกษา หรือภาคทางภูมิศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ทราบทัศนคติของครูต่อนักเรียนในแต่ละภูมิภาคได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้หาทางส่งเสริมขบวนการจัดการเรียนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสม

๒. ในด้านเครื่องมือ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือสำหรับวัดทัศนคติของ

ครูต่อนักเรียนมัธยมศึกษาโดยตรง ดังนั้นประโยคหรือข้อความในแบบสอบถามส่วนใหญ่ รวบรวมจากข้อความหรือความคิดเห็นที่เกี่ยวกับระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ การทดลอง เครื่องมือก็กระทำกับครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษา ดังนั้นการนำเครื่องมือไปใช้ควรได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมตามระดับชั้นหรือเหมาะสมกับการศึกษาในแต่ละเขตแต่ละภาคที่จะนำไปใช้

/๓. การนำผลการวิจัยไปใช้ การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาความรู้ลึกหรือทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนโดยส่วนรวม เพื่อที่จะเปรียบเทียบทัศนคติต่อนักเรียนในระดับชั้นที่ต่างกัน และเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีสถานภาพบางประการต่างกัน มิได้มุ่งศึกษาอิทธิพลหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครู ดังนั้นถ้าได้ศึกษาให้ทราบถึงอิทธิพลหรือสาเหตุเหล่านั้นแล้วย่อมจะทำให้การนำผลการวิจัยไปใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- บุญก้อย เกตะวันดี ทัศนคติของครูต่อนักเรียน ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๐๕ , ๘๐ หน้า
- ✓ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ การมัธยมศึกษาในประเทศไทย ประมวลบทความการวางแผน
การศึกษาและการพัฒนากำสั้งคน กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑ , ๒๑๑ หน้า
- ก่ สวัสดิ์พาณิชย์ การมัธยมศึกษา การวางแผนกำสั้งคน และการศึกษาในประเทศไทย
ไทย บทความเอกสารฉบับที่ ๒ , ๒๕๐๘ , ๔๖ หน้า
- สวัสดิ์ สุคนธรังษี การมัธยมศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ ประมวลบทความการวางแผน
การศึกษาและการพัฒนากำสั้งคน กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑ , ๒๑๑ หน้า
- วิเชียร เกตุสิงส์ การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น มงคลการพิมพ์ ๒๕๑๖
๑๘๘ หน้า
- ล้วน สายยศ , อังคนา พันธุ์รัตนานนท์ สถิติวิทยาการศึกษา วัฒนาพานิช สาราน
ราษฎร์ ๒๕๑๕ , ๒๗๖ หน้า
- ✓ ชวรัช จุนนารัตน์ การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติและการศึกษาทัศนคติของบุคคลในสถาน
ภาพสังคมต่าง ๆ กันที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางจารีตประเพณี ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๕ , ๒๔๔ หน้า
- อารี สังสโยภณภู การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.
และ ป.ป. ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓
- ✓ มัณฑนา ปิยะนาคา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑
- วิรัช วรรณรัตน์ การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะบางประการของครูประจำการกับนัก
เรียนครูที่ยังไม่เคยเป็นครูประจำการ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๕๑๔

✓ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ ๔ มกราคม
- เมษายน ๒๕๑๗ ฉบับที่ ๑

สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

✓ วรณวิภา ทองงอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนและการสอนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาพัฒนาโลก ปรินซิพัล
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , ๗๐ หน้า

✓ ชิดา บุญยานยาว การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูปรินซิพัลโทสาขาการแนะแนวและ
ครูปรินซิพัลโทสาขาอื่น ๆ ที่มีต่ออาชีพครู ปรินซิพัลการศึกษามหาบัณฑิต วิทยา
ลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๗

Charles A Kiesler , Barry E. Collins, Norman Miller.

Attitude Change ; A Critical Analysis of Theoretical
Approaches , John Willey & sons. Inc., New York,
London , Sydney. 1969 , 386 pp.

3 ✓ Martin Fishbein : Attitude Theory and Measurement , John Wiley
& sons, Inc., New York, London, Sydney, 1967, 499 pp.

A.N. Oppenbeim : Questionnaire Design and Attitude Measure
ment Basic book, Inc., Publish/New York. 289 pp.

✓ Furguson , George A., Statistical Analysis in Psychology
and Education McGraw - Hill Book Company .Inc.,
New York, 1966, 446 pp.

✓ Garrett , Henry Edward , Statistics in Psychology and
Education John & Green , New York, 1966, 491 pp.

Lindquist, L.F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education , Mifflin Company ,
Houghton, 1956 , 393 pp.

Guilford ,J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education 4 th. ed., McGraw - Hill Book Company ,Inc.,
New York , 1965 ,605 pp.

ពាក្យស្នើសុំ

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

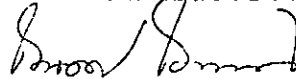
๒ มกราคม ๒๕๖๔

เรียน คุณครู อาจารย์ที่เค.รพ

ข้าพเจ้า นายถนอม โถทอง นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความประสงค์ที่จะศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ต่อมหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์ในการศึกษาค้างนี้ เพื่อที่จะศึกษาว่าในปัจจุบัน ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีทัศนคติต่อนักเรียนในด้านการเรียน การสอน ด้านความประพฤติของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ครูมีความรู้สึกต่อนักเรียนในด้านเหล่านี้เป็นอย่างดี ไบ้าง ผลการศึกษาค้างนี้จะเป็สิ่งช่วยในการเสนอแนะการปรับปรุงการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้างไป

การศึกษาค้างนี้จะได้ผลดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความจริงใจในการแสดงความคิดเห็นของครูอาจารย์ทุกท่าน ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าผลการตอบแบบสอบถามของท่านจะไม่เป็นผลต่อตัวท่านทั้งในทางตรงและทางอ้อม ข้าพเจ้าถือว่าคำตอบของท่านเป็นความลับที่สุด ผลการศึกษาค้างจะแสดงผลออกมาโดยส่วนรวมเท่านั้น สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยการตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายถนอม โถทอง)

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จะเป็นข้อความที่แสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ท่านพิจารณาข้อความเหล่านั้น แล้วแสดงความคิดเห็นว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นสำหรับนักเรียนแต่ละชั้นมากน้อยเพียงใด โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน คือ

ของหมายเลข	-๒	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
"	-๑	"	ไม่เห็นด้วย
"	๐	"	ความรู้สึกกลาง ๆ หรือไม่แน่ใจ
"	๑	"	เห็นด้วย
"	๒	"	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ท่านต้องตอบความรู้สึกของท่านที่มีต่อนักเรียนทั้งสองระดับชั้น ไม่ว่าท่านจะสอน

ในระดับชั้นใดก็ตาม

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความหรือความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
	-๒	-๑	๐	๑	๒	-๒	-๑	๐	๑	๒
๐๐. นักเรียนในมัจจุบันขยันเรียนมากขึ้น		✓							✓	
๐๐๐. นักเรียนประพฤติผิดวินัยมากขึ้น				✓			✓			

ข้อเสนอแนะ การตอบแบบสอบถามไม่ควรใช้เวลาในแต่ละข้อนานมากเกินไป ถ้าข้อใดไม่แน่ใจให้ตอบตามความรู้สึกครั้งแรกของท่าน

ต่อไปนี้จะแบบสอบถาม หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านอย่างจริงจัง

ก่อนตอบแบบสอบถามกรุณารอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านก่อน (กรุณารอกให้ครบ
ทุกรายการ)

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

อายุ ปี อายุราชการ ปี

วุฒิ

ชั้นที่ทำการสอน ☐ ม.ศ.ต้น ☐ ม.ศ.ปลาย ☐ คอนทั้งสองระดับ

โรงเรียนที่ทำการสอน อำเภอ

จังหวัด

ข้อความที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ต่อไปนี้จะเสนอข้อความที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยเสนอ
แยกข้อความที่วัดทัศนคติในแต่ละด้าน แต่สำหรับการนำไปใช้ในการวิจัยผู้ศึกษามีได้แยก
ไว้ให้ผู้ตอบทราบ โดยเรียงข้อของแต่ละด้านไว้ตามลำดับด้านละ ๑๐ ข้อ รวม ๔๐ ข้อ
คือ

งานการเรียนของนักเรียน

๑. นักเรียนเมื่อหน้ายกต่อการเรียนการสอนมากขึ้น (-)
๒. นักเรียนสนใจเรียนดีจากแม่ผู้ปกครองนอกห้องเรียน (+)
๓. นักเรียนสมัยนี้เรียนกันอย่างขိုไปที (-)
๔. ความมานะพยายามต่อการเรียนของนักเรียนลดลง (-)
๕. เด็กเรียนอ่อนส่วนมากน่าเห็นใจเพราะตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่แล้ว (+)
๖. นักเรียนสมัยนี้เรียนกันอย่างเลาะเลาะไม่มีความมานะพยายาม (-)
๗. นักเรียนเรียนกันอย่างสบายมากเกินไปไม่อาจจริงจังต่อการเรียน (-)
๘. ครูรู้สึกพอใจในความสนใจและตั้งใจเรียนของนักเรียนในปัจจุบัน (+)
๙. ความสนใจเรียนของนักเรียนเดี๋ยวนี้ทำให้ครูฉีกหวังมาก (-)
๑๐. นักเรียนสนใจในการเรียนสม่ำเสมอตลอดปี (+)

ด้านวินัยและความประพฤติของนักเรียน

- ๑๑. นักเรียนฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียนมากขึ้น (-)
- ๑๒. นักเรียนส่วนใหญ่ไปคำนึงถึงคุณค่าของระเบียบวินัย (-)
- ๑๓. มีผู้กล่าวว่านักเรียนสมัยนี้ขาดความเคารพครู (-)
- ๑๔. นักเรียนปัจจุบันนี้ครูว่ากล่าวตักเตือนไม่ค่อยเชื่อฟัง (-)
- ๑๕. นักเรียนพูดวาทะกับครูด้วยความสุภาพและความเคารพมากขึ้น (+)
- ๑๖. นักเรียนส่วนใหญ่อบรมสั่งสอนง่าย (+)
- ๑๗. ความเกะกะเกราะเกรงของเด็กสมัยนี้ลดน้อยลง (+)
- ๑๘. การชักชวนกันทำผิดระเบียบของโรงเรียนมีน้อยลง (+)
- ๑๙. นักเรียนมักแสดงความไม่พอใจเมื่อถูกครูตักเตือน (-)
- ๒๐. ระเบียบวินัยของโรงเรียนดูไม่มีความหมายถูกละเมิดอยู่เสมอ (-)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

- ๒๑. การที่นักเรียนคบเพื่อนมาก ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเอง (+)
- ๒๒. ควรให้เสรีภาพแก่นักเรียนในการคบเพื่อน (+)
- ๒๓. การสมาคมกับเพื่อนฝูงมาก ๆ ทำให้นักเรียนเสียการเรียน (-)
- ๒๔. การคบเพื่อนมาก ๆ ทำให้นักเรียนเป็นคนจัดจ้าน (-)
- ๒๕. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนมักก่อให้เกิดความวุ่นวาย (-)
- ๒๖. เด็กชั่วยาวหรือเด็กเก๋กับตัวดีกว่าเด็กที่รอบคอบเพื่อนมาก ๆ (-)
- ๒๗. นักเรียนยังไม่ถึงวัยอันสมควรที่จะคบเพื่อนภายนอกโรงเรียน (-)
- ๒๘. การที่นักเรียนคบเพื่อนมาก ๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนดีขึ้น (-)
- ๒๙. การที่นักเรียนคบเพื่อนมากเป็นการปลูกฝังความรับผิดชอบ (+)
- ๓๐. การคบเพื่อนทำให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของตัวเองในสังคม (+)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

- ๓๑. ปัจจุบันครูกับนักเรียนนับวันจะห่างเหินกันมากขึ้น (-)
- ๓๒. การหาตัวใกล้ชิดกับนักเรียนทำให้เสียการปกครอง (-)

๓๓. นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความเคารพครูที่เมื่อนอกโรงเรียน (+)
๓๔. นักเรียนให้ความเคารพครูอย่างซื่อไปที (-)
๓๕. นักเรียนมาปรึกษาครูบ่อยขึ้นเมื่อมีปัญหาในต่าง ๆ (+)
๓๖. การเป็นกันเองกับเด็กจะช่วยให้ปัญหาของเด็กได้ดีขึ้น (+)
๓๗. นักเรียนส่วนใหญ่ยังเชื่อฟังครูด้วยความเคารพ (+)
๓๘. ความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนลดลงทุกที (-)
๓๙. การใกล้ชิดกับนักเรียนทำให้นักเรียนมองครูเป็นเพื่อนเล่น (-)
- ๔๐ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในขณะนี้ครูมีความพอใจแล้ว (+)

หมายเหตุ (+) หมายถึงข้อความที่เป็นประโยชน์ในเชิงนิมิต

(-) หมายถึงข้อความที่เป็นประโยชน์ในเชิงนิเสธ